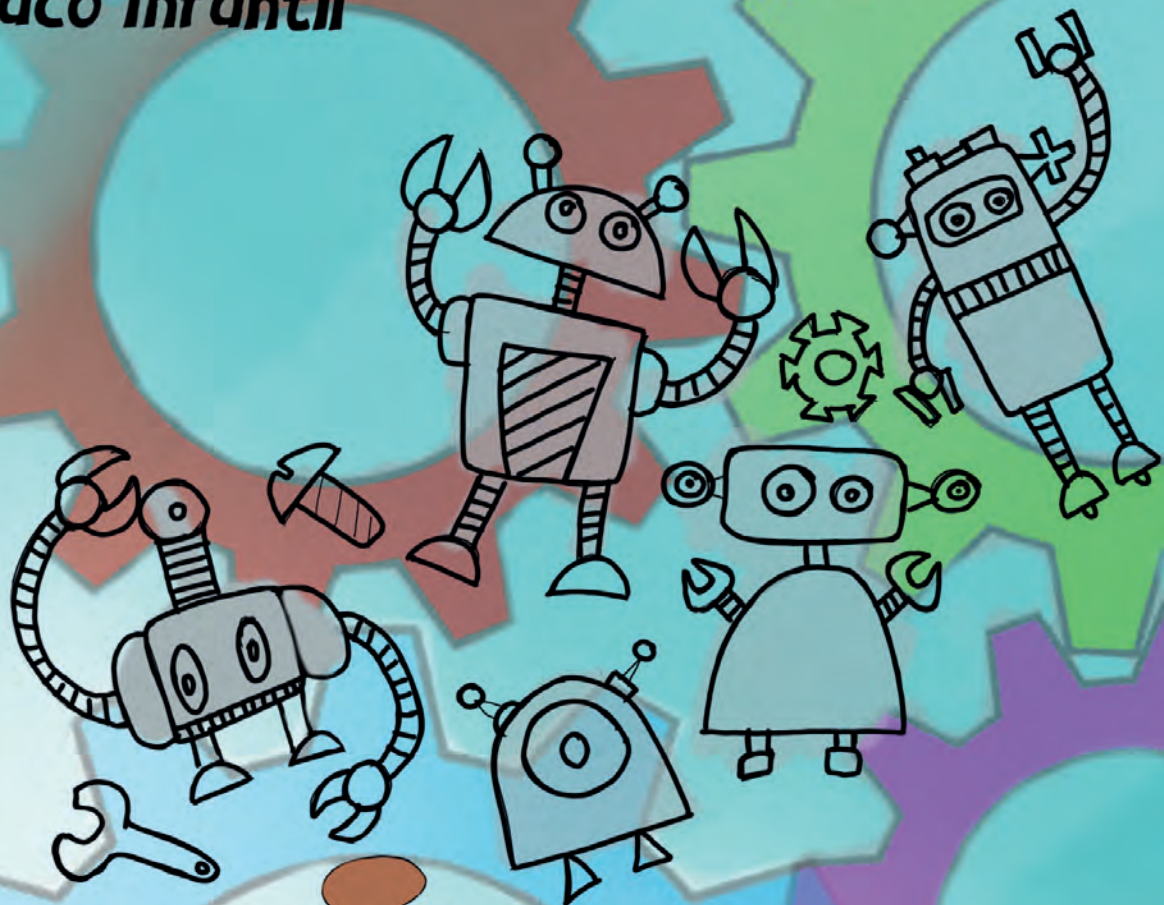

RAMÓN Y CAJAL

Racó Infantil

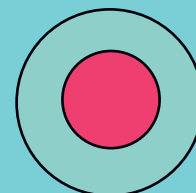
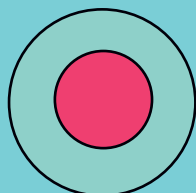

FALLES 2023

Torrent

RACÓ
INFANTIL
RAMÓN Y CAJAL
2023

Estimats amiguets i amiguetes, encara ressonen als nostres cors els aplaudiments de la pel·lícula de l'any passat protagonitzada per Maria i Pablo, quan acompanyats del Déu Kronos que ens fa volar de forma més que ràpida, ens trobem a les portes d'una nova setmana fallera, en este cas, i com tots sabeu, la de l'any 2023.

I per deixar testimoni d'ella i ser llegat per a futures generacions, amb ella, acudeix puntual a la seua cita el nostre llibret, amb la seua part infantil que busca apropar la cultura i el voler per la literatura fallera als més menuts. Al mateix temps els explicarà el que vol dir-nos la falla infantil de Rubén Arcos, “Construint el futur”, que a més serà el títol del conte que hem preparat enguany com a fil conductor d'este racó infantil.

Com enguany parlem de futur, i en estos dies està tan de moda l'eina “Chat GPT”, he caigut en la temptació de demanar-li que em fera esta salutació de benvinguda, però no ha hagut manera. A esta Intel·ligència Artificial hi haurà que convidar-la a viure la nostra setmana fallera, perquè li preguntes de falles i ens parla de terratrèmols.

He seguit parlant amb ella i li he preguntat qüestions més senzilles. Com el nostre lema és “Construint el futur”, puix que ens el definisca. I he posat a l'aplicació “Lema: Construint el Futur”, i ara sí m'ha contestat, i m'ha dit:

El lema “Construint el futur” suggereix que nosaltres, com a individus i com a societat, estem en control del nostre destí. Estem construint el futur en prendre decisions conscients hui i treballant intensament per a aconseguir les nostres metes. Prenguem la iniciativa i construïm un futur millor, junts.

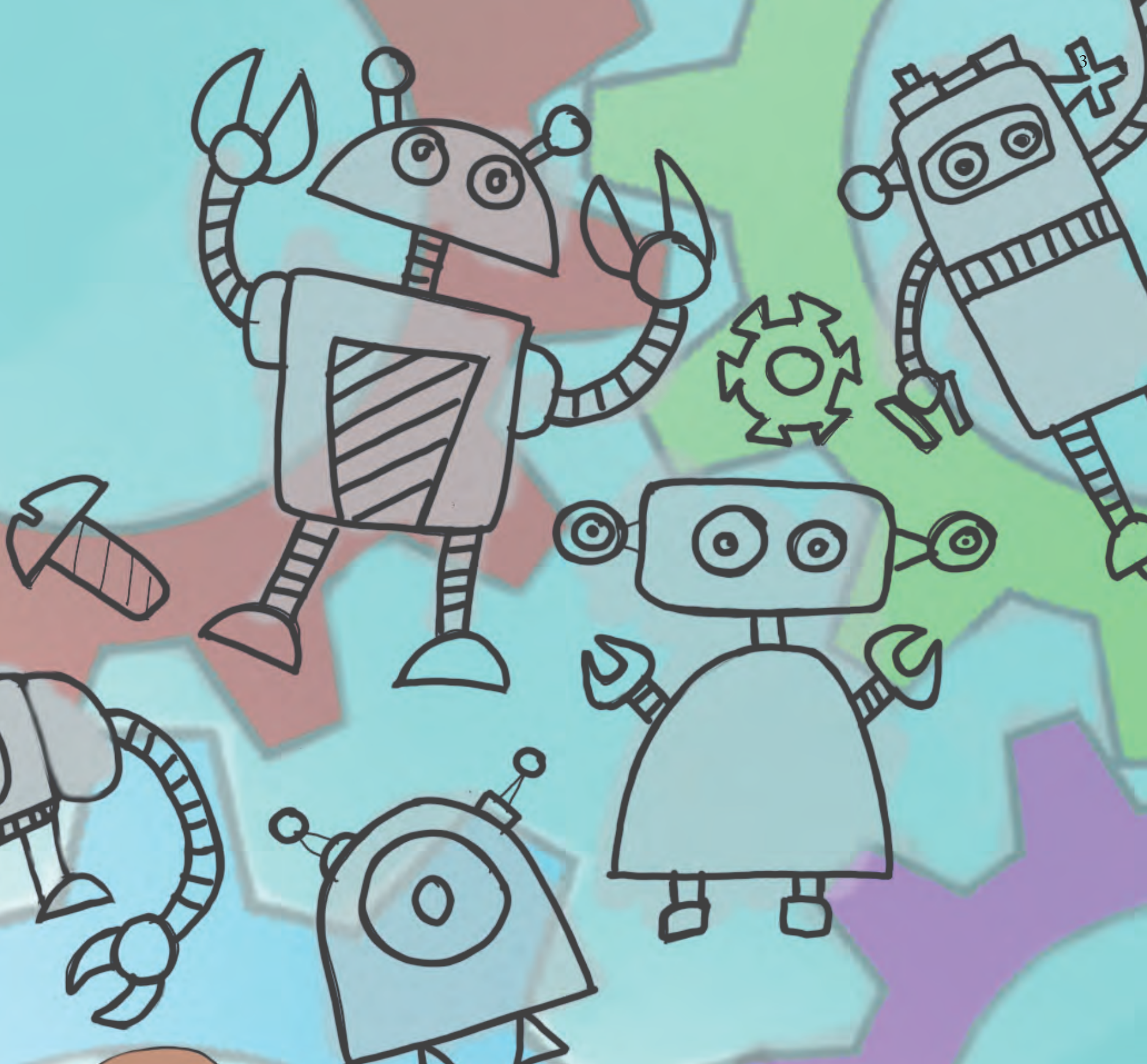
Li farem cas a la Intel·ligència Artificial i ens quedarem amb les seues darreres paraules “Construïm un futur millor, junts”. Cinc senzilles paraules, però quanta feina per davant, veritat?. El futur està a les vostres mans, vosaltres que ara sou uns xiquets i xiquetes teniu per davant un repte apassionant de construir el món que voleu, i cal posar-se mans a l'obra. Això és el que van a fer els personatges del nostre conte, posar-se mans a l'obra i ensenyar-nos que a les falles està un dels secrets millors guardats per construir el futur dels nostres somnis. Sols vos queda descobrir-lo!!

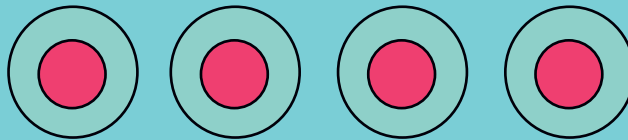
Fins ara sols hem parlat de futur, però estem a l'any 2023 i el nostre present s'anomena Carla, Carla Requejo i Izquierdo, la nostra Fallera Major Infantil, que de segur està vivint un any inoblidable, amb meravelloses experiències que l'ajudaran a forjar el seu futur. Com a gran novetat d'enguany a Carla no l'acompanya cap xiquet, perquè no tenim president infantil..., però això és en estos moments, qui sap si d'ací a falles ens trobem amb alguna sorpresa. Li ho preguntem a la Intel·ligència Artificial? Crec que si vos endinseu dins del conte trobareu més fàcil la solució.

Quan parlem del futur, també pensem com seran els llibrets de falla d'ací uns anys, però enguany no anem a pensar-ho, de moment són de paper, i cal aprofitar-se d'ells. Feu-lo vostre, jugueu amb ell i els seus passatemp, llegiu-lo, mireu les fotos, busqueu-vos, que sou els seus principals protagonistes, i no parle del llistat de fallerets i falleretes, accediu als codis Qr on descobrireu moltes sorpreses..., feu-lo vostre com dèiem abans i deixeu en ell la vostra empremta, que també forma part del llegat de les falles. I quan en el futur, si eixe que aneu a crear en breus moments, agafeu el llibret de l'any 2023, no sols podreu veure Carla com a principal protagonista, també estareu vosaltres, com a part del conte i sobretot com part de la història de la nostra falla.

A gaudir d'ell i a fer història. Esperem que vos agrade!!!

Després de mesos d'intensos assajos, tant les actrius com tots els menuts que van fer possible que l'obra isquera endavant amb un excel·lent èxit, han quedat per a berenar i anar pensant en noves activitats per seguir divertint-se tots junts. I com diuen que les activitats compartides encara són més divertides han fet extensible la invitació a tota la comissió infantil, que poc a poc van arribant al casal.

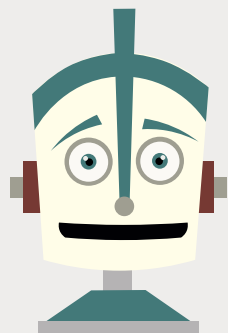
- La veritat que ja tire de menys estos passats dies d'assajos - li comenta Carolina a Carla mentre arribaven a la porta del casal.
- I tant! Fer teatre és un dels millors regals que ens ha regalat el món de les falles - contesta Carla.
- A més de les bones amistats - afegeix Mar que s'uneix amb les dos amigues, saludant-les i dient-les que acaba de rebre un missatge de Belén, que s'endarreria un poc, que hui començava un nou curs de robòtica que li havia recomanat Adriana.
- Hola, com esteu? Ja em tiràveu de menys, veritat? - preguntà Ezequiel mentre s'apropava al grup.
- Sí, sí..., molt de menys...- li va contestar Carla.
- Jo tinc moltes idees, perquè hui hem quedat per portar idees, no? - fer un "brainstorming" que diuen els entesos - va seguir afegint Ezequiel.
- Has vingut tu molt fort, que encara falta molta gent, sobretot Carla, que enguany és la nostra Fallera Major Infantil - li va contestar Carolina.
- Ja estem aquí!! - va replicar Adriana, arribant amb Carla - Des de que és Fallera Major arribem tard a tots els llocs, tarda més que una influèncer en arreglar-se.
- Veieu, un altre terme anglès, influèncer-brainstorming, estic o no estic a la moda - va dir Ezequiel.
- No perdem més temps, que si no, semblarà que estem fent una junta d'adults, d'eixes que no s'acaben mai - va dir Mar mentre donava rebuda a Mario, Emma, Elena, Inés....
- Quin poder de convocatòria, Carolina - li va dir Carla, tenim pràcticament a tota falla infantil aquí reunida.
- La tecnologia, un directe d'Instagram i arriba fins a la fi del món..., i les ganes de festa que tenim i de gaudir de les falles, que aquests anys de pandèmia han sigut molt dolents - contesta Carla.
- Al gra, que no tenim tota la vesprada, i a més quan abans acabem abans berenarem, que no hi ha que perdre les bones costums - va dir Mar - mentre Adrianaprenia la paraula.
- Les falles tenen que reinventar-se, si vos adoneu, cada vegada costa més ajuntar- nos perquè tenim mil coses que fer, i no parle sols de les activitats extraescolars. Tenim que pensar en fer activitats atractives que ens conviden a trobar-nos més a sovint - va explicar Adriana.
- I sense perdre la veritable essència de les falles, però tenim que dir què volem els menuts, perquè la majoria d'activitats estan pensades pels majors - va continuar dient Carolina.
- Hui volem que ens posem tots a pensar, que digueu el primer que vos vinga pel cap, què vos agradaria que es fera a la falla... Anem a fer el que abans deia Ezequiel però en valencià: una pluja de idees, una pluja de moltes idees, quantes més millors,
- que com ens diu la història, de les idees més boges han sortit els millors invents. I a més, podeu compartir les idees, parreu entre vosaltres, des dels més grans als més menuts, escolteu-vos uns als altres abans de decidir-vos, i recordeu que la diversió no està renyida amb la tradició. - va afegir Elena, mentre Mar repartia pòsits de colors on tots començaren a escriure les seues idees.

En acabar d'escoltar les paraules d'Elena, un aura especial es va començar a respirar dins del casal. Tots, amb el seu boli i pòsits en la mà començaren a interrelacionar-se per aconseguir la major informació possible. El clima de predisposició, unió i optimisme era un crit d'atenció per als més majors, i per a que tots sàpiguen que la veu dels menuts cal tindre-la molt, però que molt en compte. La idea de que els menuts són el futur de la festa no pot quedar-se en una frase feta, cal que siga una realitat, tal vegada una de les realitats més importants de la nostra festa.

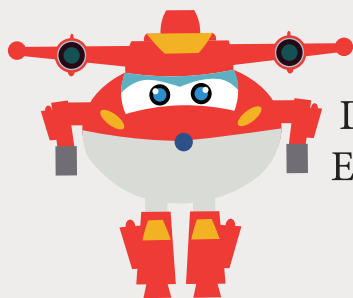
Mentre els xiquets i xiquetes debatien i feien les seues aportacions, a uns quants metres del casal, al final del carrer de l'Ermita, quasi en front de l'Ajuntament, Belén assistia entusiasmada a les seues classes de robòtica. Era la seua primera classe, on va coincidir amb altres menuts de la falla com Alvaro i Marcos, que també havien sucumbit als encants dels robots del futur.

L'acadèmia portava oberta un parell de setmanes, i des del primer moment el seu èxit va ser rotund. No se sabia si bé pel nom: MATRIX: THE FUTURE ROBOTS, per la predisposició dels alumnes o per l'atenció prestada des del moment que es xafava l'acadèmia. Perquè els recepcionistes eren robots, igual que els personatges de manteniment, tots robots i autòmats, sense cap influència humana, sols la de la seua programació, que ja era més que suficient.

El recepcionista era un simpàtic robot anomenat R2-D2, tal vegada vos pot sonar el seu nom però el que destacava en ell era la seua delicadesa i tracte amb la gent. Una actitud i modals senyorial dels que tindriem que aprendre molts humans. Dels més menuts, fins als sis anys, s'encarregaven els Super Wings, una flota d'avions que es convertien en robots per donar solució a qualsevol problema, a més, eren els encarregats del manteniment de l'acadèmia, i esta funcionava divinament. El mestre de la classe més nombrosa, dels menuts entre set i díhuit anys, era Ameca, un robot humanitzat que semblava un més dels humans, i que estava en l'última fase por caminar amb el moviment de les dos cames, i no en rodes com fins ara. Un autèntic prodigi de la ciència que transmetia la seua sapiència als seus alumnes. I per últim, un professor per als alumnes adults, que no penseu que eren pocs, cada vegada hi havien més i la llista d'espera anava en augment per acudir a les classe de Mazinger Z, un dels primers robots que es va crear i que estava encantat de transmetre la seua experiència al seu alumnat. I tots estos mestres coordinats per Rodney Hojalata, el director de l'acadèmia, que estava sempre pendent que els alumnes estigueren feliços, perquè amb alumnat feliç l'aprenentatge era molt més efectiu.

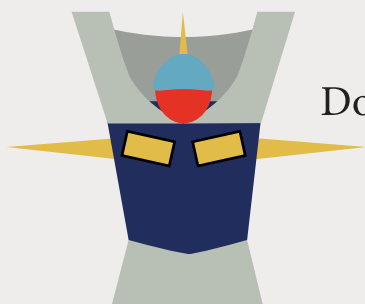
Director General.
Rodney Hojalata

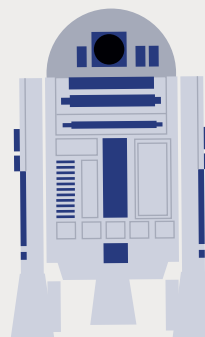
Docents de 0 a 6 anys i
Equip de Manteniment.
Super Wings

Docent de 7 a 18 anys
Ameca

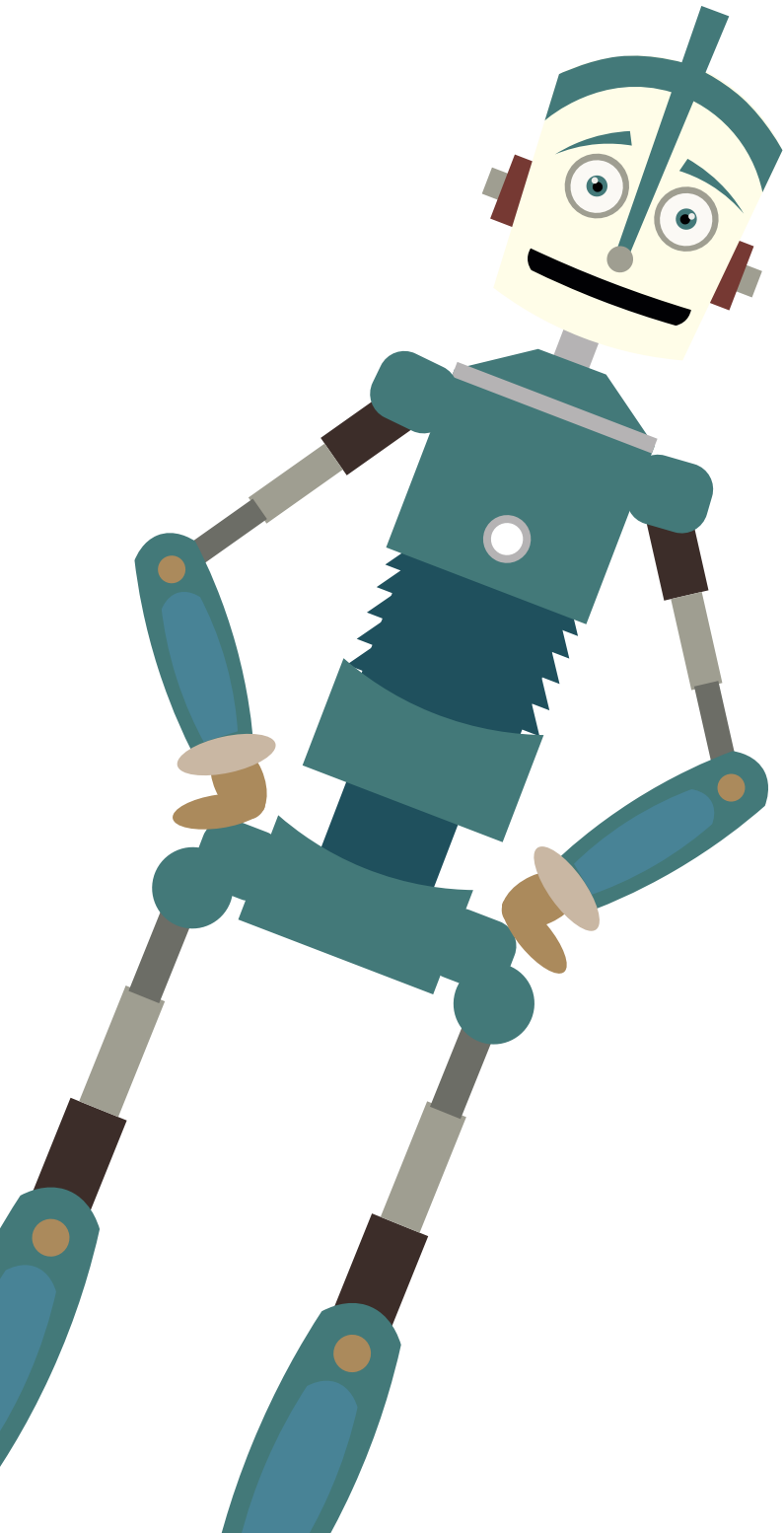

Docent classes d'adults.
Mazing Z.

Recepcionista.
R2-D2

Director General.- Rodney Hojalata

Rodney és el personatge principal de la pel·lícula “Robots”, que és una pel·lícula d’animació nord-americana produïda per Blue Sky Studios i distribuïda per 20th Century Fox, estrenada a Espanya al mes de març de 2005.

Rodney és un xic de poble nascut en una família humil, que creu que les seues aptituds com a inventor poden millorar el món que l’envolta. El seu desig és presentar-se davant el Gran Soldador, un inventor que viu a la Ciutat Robot, i poder així col·laborar-hi per aconseguir ajudar que la “gent” brille sense importar-li ni l’edat ni del material què està feta. Després d’una gran lluita contra un grup des malvats que volien desfer-se de tot el més vell sense buscar un possible recanvi, aconsegueix ajudar al Gran Soldador a recuperar el seu prestigi, i a més, en el pas del temps es converteix en el seu successor, com a rehabilitador i inventor de nous robots.

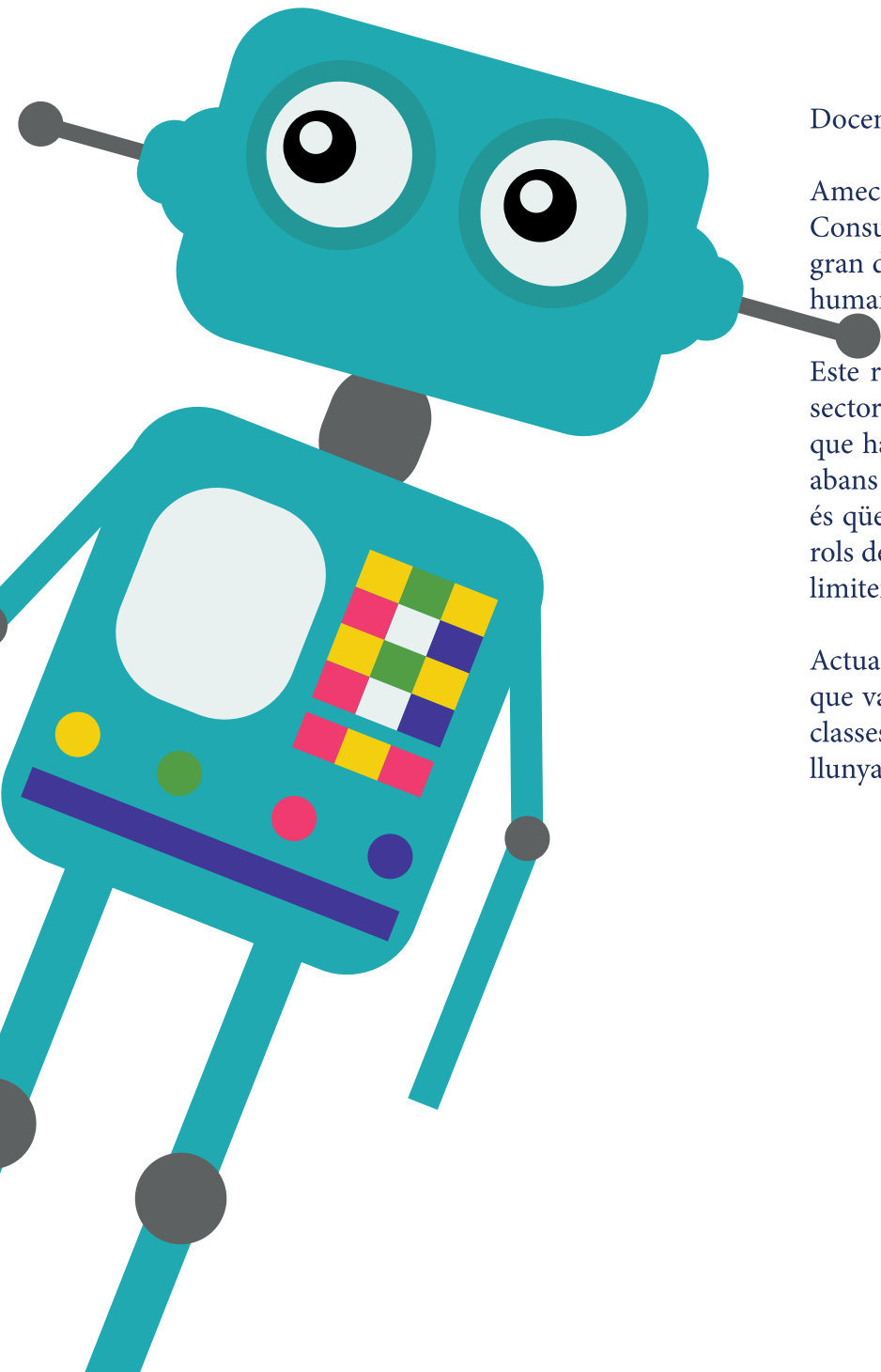
I amb l’objectiu que tot el món conega els avantatges de la robòtica, i posar-la al servei dels humans per a que puguen millorar les seues vides, va fundar l’acadèmia The Matrix. El seu èxit no va tindre precedents i va començar a exportar el negoci a la resta del món, i fa sols uns mesos que va aterrar al carrer l’Ermita, amb el privilegi de ser ell mateixa el director d’aquesta seu. I com no, Torrent no podia ser menys, i el seu èxit va ser imminent.

Docents de 0 a 6 anys i Equip de Manteniment.- Super Wings

Super Wings és una sèrie de dibuixos animats de televisió nord-americana/xinès/coreana, formada per una flota de set aeronaus – avions, helicòpters i avionetes– missatgeres i transformables en robots que solquen el cel amb la missió de lliurar paquets o socórrer algun company amb problemes. El protagonista principal és Jett, un xicotet però veloç i servicial avió de color roig que està sempre al capdavant de cada missió.

Viatjar a nous llocs, conèixer diferents cultures i aprendre diferents idiomes és l'eix central de les aventures d'aquest grup d'amics. També a cada capítol hi ha un obstacle a superar i, per això, és fonamental la col·laboració, la imaginació, el treball en equip, la solidaritat, la curiositat per aprendre, l'ajuda dels altres, etc... Per este motiu, són els docents més excel·lents per ensenyar als menuts d'aquesta curta edat.

Docent de 7 a 18 anys.- Ameca

Ameca és un robot hominoide que va impressionar els assistents del Consumer Electronics Show 2022, l'esdeveniment tecnològic més gran del món celebrat a Las Vegas, per les seues expressions facials humanes i com interactuava amb els assistents.

Este robot hominoide ha estat creat per a l'atenció al client en el sector de la restauració i, tot i que un portaveu de la companyia que ha creat Ameca assegura que probablement passe una dècada abans de veure un robot com aquest pels nostres carrers, només és qüestió de temps començar veure hominoides d'aquest tipus en rols de servei al client on les interaccions o la mobilitat del robot es limiten a un tema o espai específic.

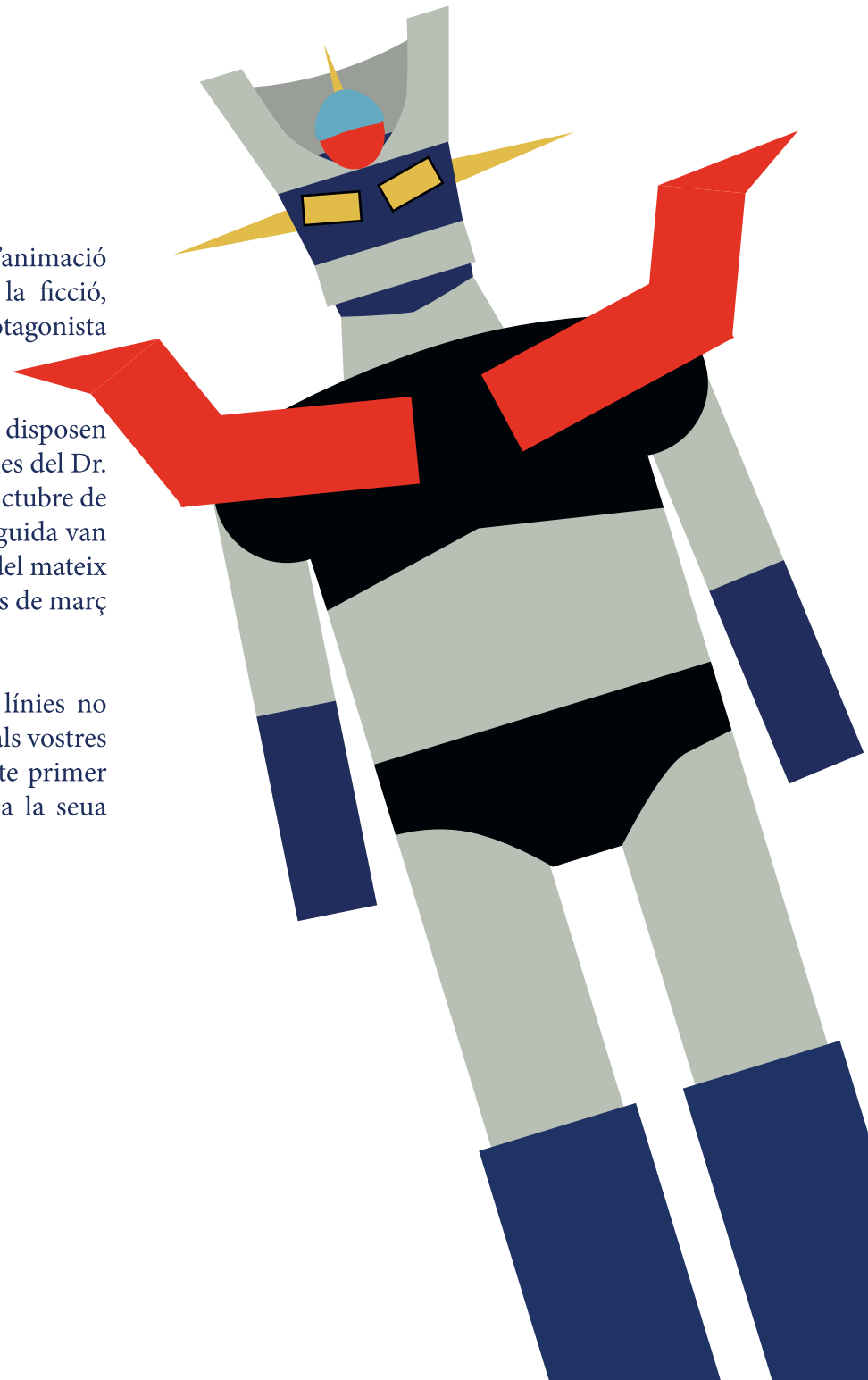
Actualment aquests robots ja es poden llogar o comprar, i això és el que va fer Rodney, el va comprar i el va programar per a impartir classes, fins i tot, per a caminar i desplaçar-se a llocs no massa llunyans.

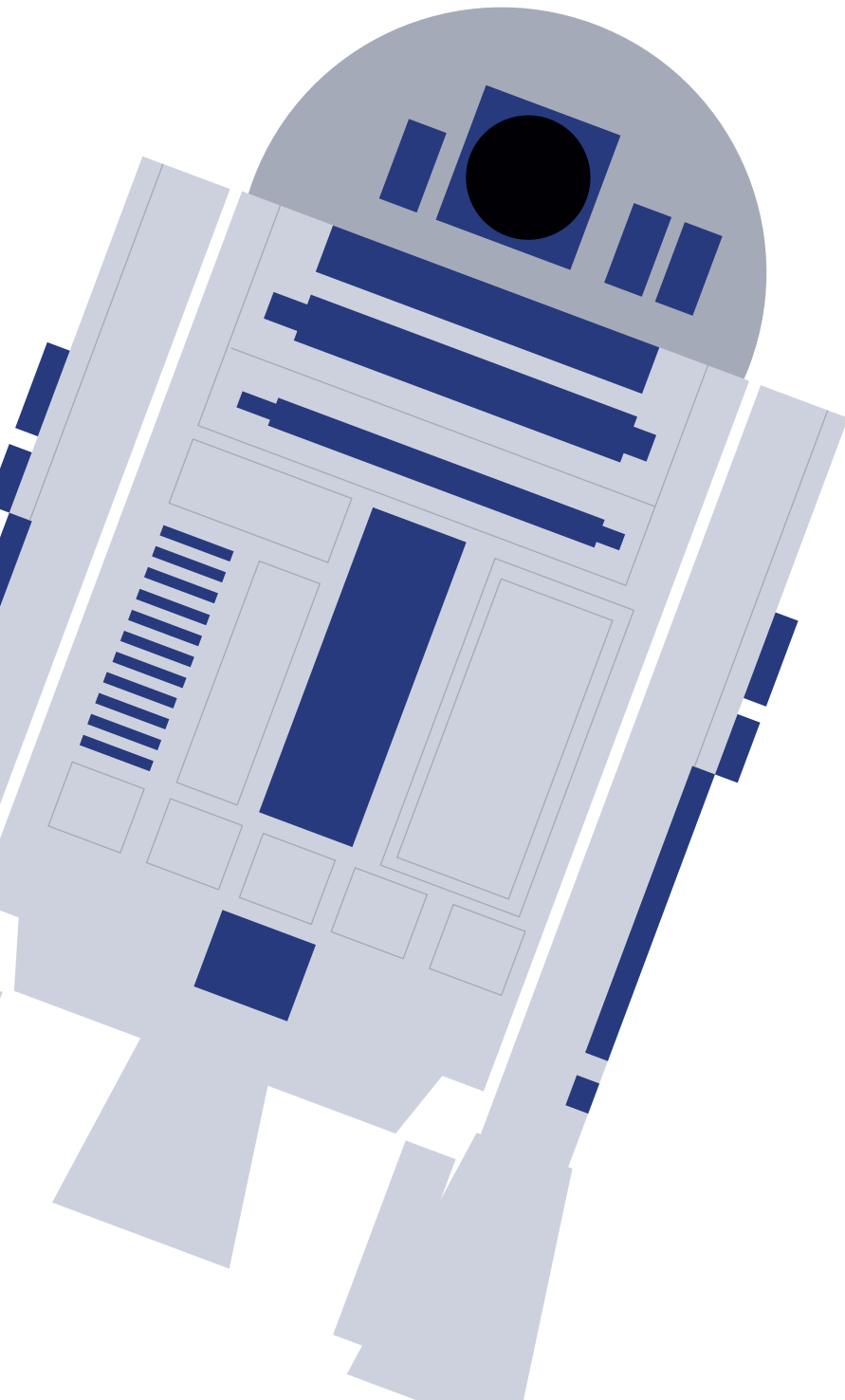
Docent classes d'adults.- Mazinger Z.

Mazinger Z va ser el protagonista principal d'un còmic d'animació creat pel dibuixant i guionista japonès Gō Nagai. En la ficció, Mazinger Z va ser el primer robot gegant tripulat per un protagonista humà.

La història de la sèrie tracta sobre un grup de científics que disposen d'un robot gegant en la seua lluita contra les forces malignes del Dr. Infern. El còmic va ser publicat per primera vegada el 2 d'octubre de 1972 al setmanari Shōnen Jump. I donat el seu èxit, de seguida van produir una sèrie de TV que al Japó es va estrenar a final del mateix any 1972, i a Espanya va arribar a les seues pantalles al mes de març de 1978, amb un èxit sense precedents.

Tal vegada molts dels menuts que estiguen llegint este línies no coneguen les aventures de Mazinger Z, però si pregunteu als vostres pares i/o mares de segur que recorden les aventures d'este primer robot, que hui acaba de complir els seus 50 anys i posa la seua experiència al servei de la robòtica.

Recepcionista.- R2-D2

R2-D2 és un personatge de ficció de l'Univers de Star Wars, concretament és un droide astromecànic i, sens dubte, una de les unitats més famoses de la sèrie. Vell amic i col·lega del droide de protocol C-3PO, va servir a la família Skywalker fidelment per molts anys. Juntament amb el seu enginy, R2-D2 va ser equipat pel seu propietari original, la Casa Reial de Naboo, amb l'eina amb punta de molts apèndixs que li va permetre servir com un mecànic a naus superiors i especialista en la interfície de l'ordinador.

R2-D2 sovint es ficava en situacions perilloses sense pensar-ho dos vegades, per tal de prestar ajuda als seus amos, i per esta fidelitat i confiança Rodney el va contractar per a ser la imatge de l'acadèmia i quedar-se en front del negoci quan ell té que afrontar nous reptes fora del país.

Els desitjos de Rooney es feien realitat en el dia a dia, sols es tenia que observar com es divertien mentre aprenien a classe, i un dels majors exemples era Belén, que s'havia convertit en una de les alumnes favorites d'Ameca.

Al finalitzar la classe Ameca va plantejar un joc de preguntes i respostes, a resoldre entre tot l'alumnat de la classe, i que tenia un extraordinari premi: 50 ulleres de realitat virtual Model Meta Quest, en el que podrien fer un meravellós viatge pel temps, per la història i per tots els racons més espectaculars del món.

Demostràns tot el que saps del món dels robots i coneix les preguntes que ha tingut que contestar Belén i que l'han fet guanyadora de les 50 ulleres de realitat virtual.

Tot l'alumnat estava emocionat i inquiet esperant que Ameca donara el tret d'eixida per començar el concurs. Com no podia ser menys, va ser una competició molt renyida, tot l'alumnat va contestar de forma encertada quasi totes les preguntes i arribàrem a l'última pregunta, on Ameca va voler fer una picada d'ullet al món de les falles, del què li havien contat que era tan arrelat a la societat torrentina on feia poc havien aterrat: A l'any 2019 un robot va ser la sensació de les falles de València? A que falla el vam poder contemplar?. Sense dubtar-ho ni un moment, Belén va polsar al mòbil la resposta correcta "a l'Antiga de Campanar". Els segons que van passar fins que va contestar l'últim participant van ser eterns fins que a la pantalla de classe es va publicar el pòdium amb Belén com a guanyadora.

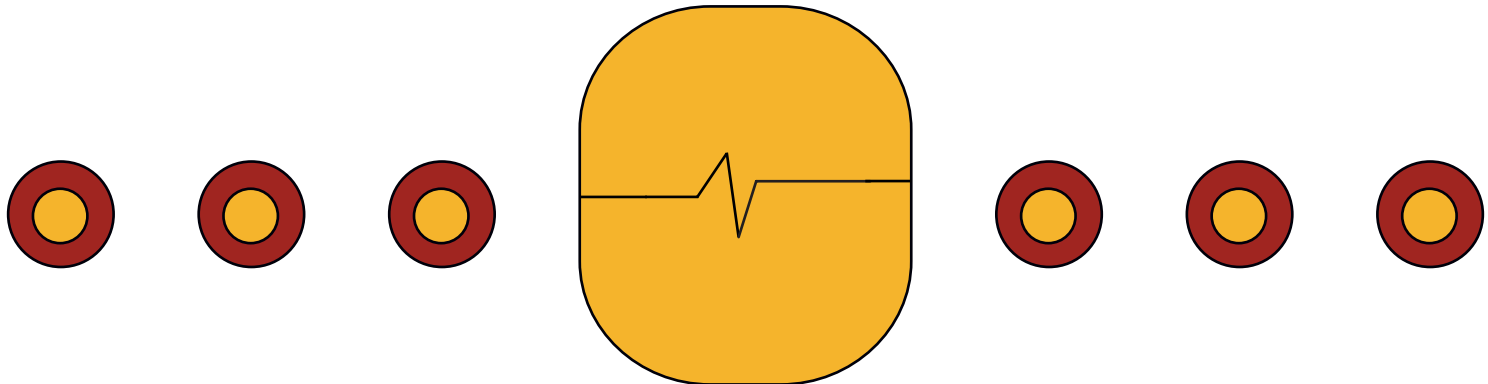
Els ninots que representen robots apareixen de forma esporàdica als monuments fallers, però quan apareixen solen ser ninots que criden molt l'atenció. D'entre tots estos ninots-robots un destaca per damunt de tots, i són molts fallers i no fallers, els que el tenen guardat a la seua memòria com un dels ninots més emblemàtics que s'ha plantat a una falla.

Com es podreu imaginar estem parlant del contraremat que l'artista Carlos Carsí va plantar en la falla L'Antiga de Campanar a l'any 2019, i que baix el lema "Juga..., juga i veuràs", es va emportar el 1º premi de la secció especial de les falles de València. Premi on la figura del robot estem segurs que va jugar un paper molt especial.

Aprofitant que un dels nostres fallers, Àngel, forma part de l'equip Carlos Carsí, i que va participar en la seua creació, hem acudit a ell per a que ens contarà com va ser l'elaboració d'aquell ninot, on hui volem fer-li un xicotet, però merescut homenatge.

Àngel ens conta que el robot tenia una alçada d'uns 8 metres d'altura i amb un pes que estaria molt a prop dels 1.000 kg. La seua composició estava formada per huit peces amb el cos com a base central, i que a més era on es trobava una de les principals torres de fusta que aguantava tot el que hi havia en la part superior de la falla. Els materials emprats en la seua elaboració van ser la fusta, el suro blanc, el paper, la pintura i un vernís brillant que va ser el que li va proporcionar a la figura la imatge metal·litzada que a molts ens va enamorar. A més per acabar de donar-li la veritable estampa de robot va ser decorat amb tot tipus de cables, tubs, rosques o engranatges.

En les fotos adjuntes es poden comprovar tots aquests detalls, i perquè este Robot és una de les figures que per molts anys que passen sempre va ser recordada com la figura estel·lar de les falles de l'any 2019.

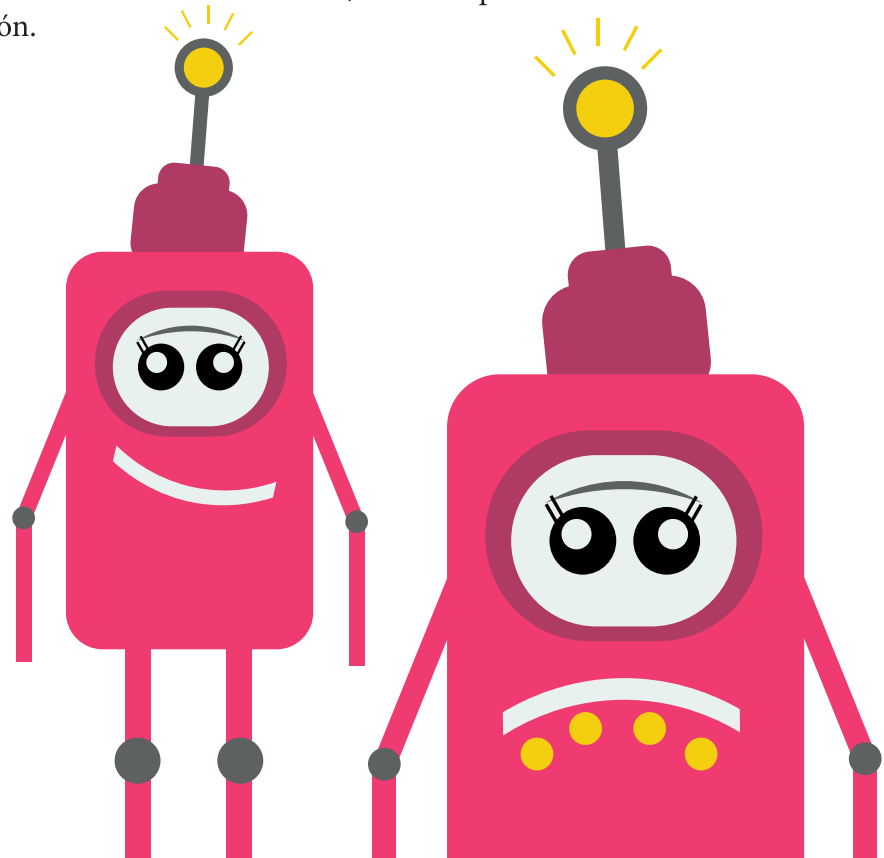
- Enhorabona Belén - li va dir Ameca - has realitzat un excel·lent treball i coneixent-te, sé que al premi li vas a donar un magnífic ús.

- Moltes gràcies, mestre. Estic súper il·lusionada amb posar-me una d'estes ulleres, i a més provar-les amb els meus amics de la falla - li va contestar Belén, que ja tenia mig cap en la festa d'idees que estaven celebrant al casal.

- Espere pugueu gaudir d'elles al màxim, però recorda'ls a tots que cal utilitzar-les amb molta prudència i no cal abusar d'elles. La intel·ligència artificial mai pot substituir a les relacions personals ni a les emocions, de moment sol serveix per a facilitar l'aprenentatge i passar uns moments de diversió amb les amistats - va continuar dient Ameca.

- No ho dubtes, eixa lliçó la tinc més que clara i estaré molt vigilant per donar-los l'ús correcte. Ara si em disculpeu me'n vaig corrent a donar la bona notícia als meus amics de la falla que m'estan esperant - va concloure Belén acomiadant-se d'Ameca, i carregant les caixes junt a Alvaro i Marcos que també es dirigien cap a la falla.

Al casal, el famós brainstorming o pluja de idees havia donat els seus fruits, i estaven plasmant totes les activitats en un gran mural per a donar-lo a conèixer a tot el món.

Jocs d'aigua
a l'estiu

Despertades tot l'any!!!

Ball de disfresses

Excursions
a la
muntanya

Més
berenars

Partits de futbol
al carrer

Contacontes

Més inflables

Més tallers de
manualitats

Xaranga

Més teatre

Festa de l'espuma

Dies de cine a la
falla

Tallers de
retallables

Tallers de Lego i
playmòbil

Xocolata i
bunyols

Idees

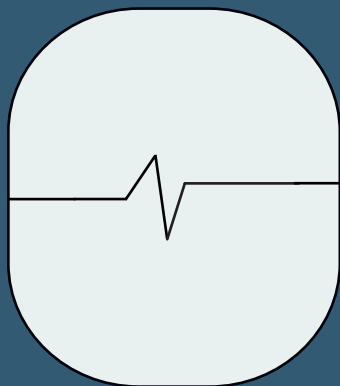
Indicans tres activitats que t'agradaria que s'organitzaren en la falla dirigides als xiquets i xiquetes de la teua edat. No poses limits a la teua imaginació.

Discomòbils sense
els majors

Jocs populars

Festa del pijama

XIQUETS

Pablo Andreu i Carratalá

Pau Antoni Benavent i Segura

Marc Camacho i Andreu

Leo Campillo i Ortí

Bruno Carratalá i Martínez

Álvaro Carratalá i Ortí

Pablo Carratalá i Villarroya

Daniel Cebrián i García

José Company i Soto

Mario Contreras i Piles

Pablo Coronado i Furió

David del Molino i de la Flor

Enrique Espeleta i Bermell

Marcos Esteve i Prieto

Adrià Gomar i Vilanova

José Ibáñez i Moragón

Vicent Ibáñez i Moragón

Adrià Llopis i Ariza

Eloy Llopis i Ariza

Carles Luján i Ros

Ezequiel Martín i Andreu

Leo Martínez i Carrascosa

Marc Martínez i Carrascosa

Adrián Martínez i Mora

Rodrigo Martínez i Perales

Álvaro Medina i Punzano

Sergio Medina i Punzano

Guillem Moreno i Marín

Álvaro Muñoz i García

Borja Muñoz i García

Hugo Navarro i Llopis

Julio Manuel Palop i Serrano

Nacho Pérez i Company

Pepe Pérez i Company

Ian Pérez i Romero

Martín Peris i Faya

Daniel Puerta i Mora

Pablo Sevilla i Sánchez

Sergio Sevilla i Sánchez

Antonio Vilanova i Tortosa

XIQUETES

Raquel Aguilar i Almenar

María Alabarta i Serrano

Ángela Alemany i Sánchez

Lola Alemany i Sánchez

Lucía Alievi i Mil

Valeria Andrés i Gordillo

Alejandra Andreu i Carratalá

María Andreu i Carratalá

Alejandra Campillo i Ortí

Vega Carratalá i Martínez

Ana Carratalá i Ortí

Maria Carratalá i Ortí

Roser Cebrián i García

María Company i Soto

Maria Coronado i Furió

Valeria del Molino i de la Flor

Daniela Duque i Campillo

Mar Fernández i García

María Luisa Flores i Mora

Elena Fuentes i Tortosa

Elena García i Andreu

Carolina Gomar i Vilanova

Lorena Herrador i Ruiz

María Huerta i Barchín

Sofía Huerta i Barchín

Claudia Llopis i Ariza

Ángela Luján i Ros

Anna Magliano i Porcar

Giuglia Magliano i Porcar

Anna Manzano i Benavent

Aria Martínez i Carmona

María Martínez i Puig

Belén Molina i Puig

Alejandra Montesinos i Miquel

Verónica Mora i Ros

Ruth Moreno i Puig

Mar Muñoz i Benavent

Vera Muñoz i Benavent

Carla Navarro i Llopis

Celia Orti i Márquez

Claudia Ortí i Márquez

Aria Palao i Blanco

Carmen Palop i Serrano

Inés Palop i Serrano

Andrea Pascual i Borrás

Chloe Puig i García

Blanca Rabadán i Oria de Rueda

Adriana Requejo i Izquierdo

Carla Requejo i Izquierdo

Amparo Requena i Cases

Anna Requena i García

Emma Requena i García

Cayetana Ruiz i Requena

Ana María Sabater i Furió

María Amparo Sabater i Furió

Carolina Simó i Pérez

Lucía Travieso i Calvo

Ainara Urrea i Peris

Victoria Vilanova i Calvo

Mireia Vilanova i Tortosa

Martina Viñes i Gascón

Ruth Viñes i Gascón

Amb el mural penjat a les parets del casal, i mentre Carla donava les gràcies als assistents i ja estaven tots a punt de començar la part més dolça de la vesprada, van arribar Belén, Marcos i Álvaro amb les 50 ulleres virtuals que havien guanyat a l'acadèmia de robòtica.

- Bona vesprada a tots, veig - mirant el mural - que la vesprada ha sigut profitosa, i sabeu que, encara ho pot ser més. Ens han regalat 50 ulleres virtuals per poder gaudir d'unes experiències inoblidables amb elles. Voleu provar-les? - va preguntar Belén.

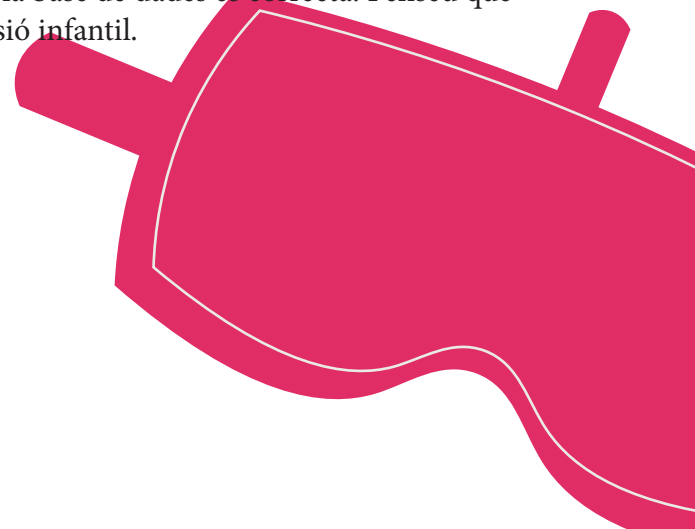
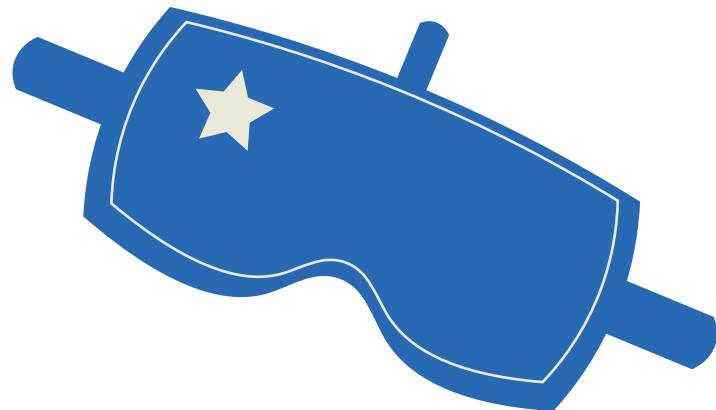
- Al temps que tots cridaven afirmativament, Ezequiel, va dir - Quasi podem començar a berenar i organitzar bé el repartiment de les ulleres.

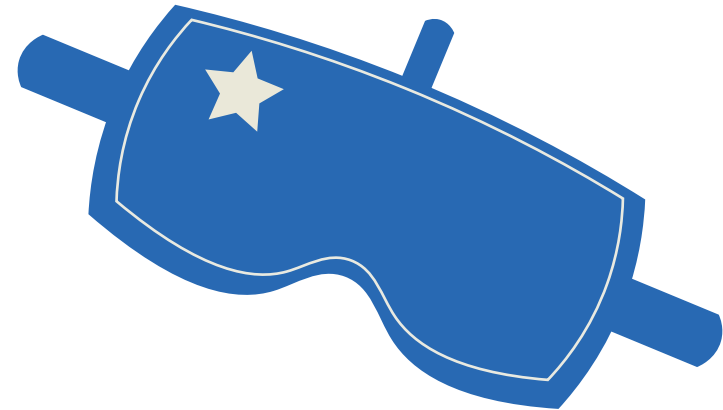
- Feia temps que no t'escoltava dir unes paraules tan raonables - va afegir Carolina, mentre invitava a començar a berenar a tots els presents.

- Teniu raó - va comentar Belén - m'ha pogut la il·lusió i les ganes de posar-me les ulleres i veure què ens poden oferir, però berenem i mentre llegim tranquil·lament les instruccions.

- Si, si, millor, perquè Marcos i jo acabem de llegir-les i cal configurar-les de forma individual per a cadascun de nosaltres. Necessitem un llistat amb tots els xiquets i xiquetes que va a utilitzar les ulleres - va comentar Álvaro.

- Això està fet - li va contestar Emma - el meu iaio m'ha donat un llistat de tots els fallerets i falleretes de la comissió infantil, per a que comprovarem si la data de naixement que tenim a la base de dades és correcta. Penseu que vos pot servir? - acaba dient Emma mentre entregava el llistat de tota la comissió infantil.

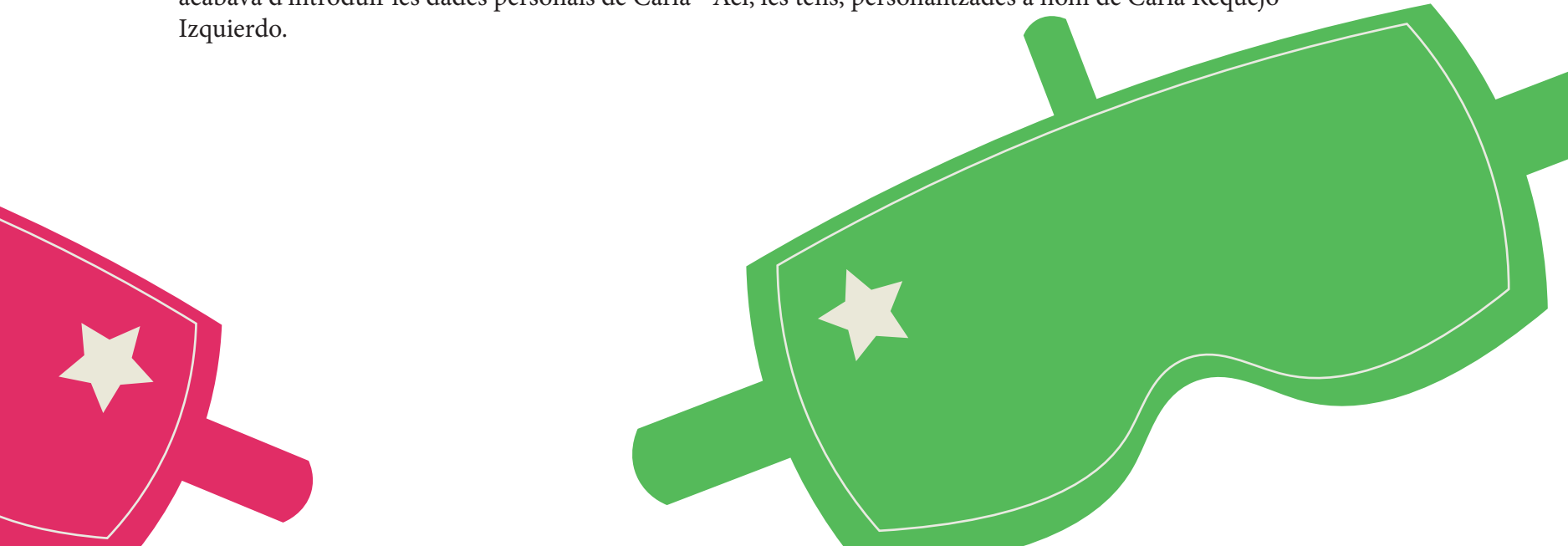

Mentre tots els presents recarregaven piles donant bon compte dels tradicionals bunyols amb xocolata, Belén, Marcos i Álvaro començaren a configurar cadascuna de les ulleres per facilitar el seu ús. Carla, com a Fallera Major Infantil estava més que il·lusionada en posar-se unes d'estes ulleres, perquè en quan li havien dit que amb elles podria viatjar en el temps, pel seu cap comença a rodar una estrambòtica idea, utòpica pensava ella, però qui sabia si en aquells aparells es podia fer realitat. Havia escoltat dir que la intel·ligència artificial no té límits i volia ser la primera en comprovar-ho.

Es va apropar a Belén, i aprofitant la seua amistat de molts anys, li va mostrar la seua impaciència, demanant-li provar ja una d'eixes ulleres. Belén va mirar de reüll a la resta d'amigues, i totes vam pensar el mateix, què millor que siga Carla qui fóra la primera em gaudir d'aquesta experiència.

- Espereu, que les seues ulleres encara no estan configurades. Un minut - va dir Marcos - mentre acabava d'introduir les dades personals de Carla - Ací, les tens, personalitzades a nom de Carla Requejo Izquierdo.

Benvolguts fallers i falleres:

És un honor i privilegi tindre l'oportunitat de ser la vostra fallera major infantil d'aquest any.

Em recorde perfectament el dia que em van nomenar ser fallera major infantil . Estava fent salts d'alegria i estava molt emocionada per aquest any perquè sabia que anava a ser una any increïble i inoblidable. Des de xicoteta sempre he volgut ser fallera major infantil d'aquesta falla , pensava que anava ser impossible però enguany he aconseguit complir el meu somni gràcies a la meua família .

Gràcies a totes les persones que m'han ajudat a complir aquest any tan especial i meravellós que està per vindre.

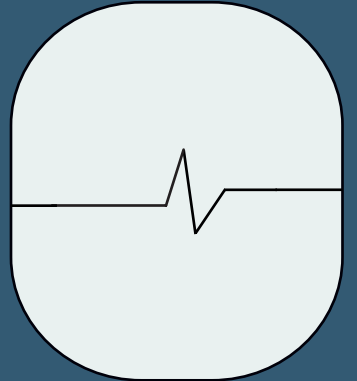
Vos convide a viure aquestes falles amb molta il·lusió i gaudir-les al màxim amb Susi, Mora i jo .

Molt bones falles 2023.

De la vostra Fallera Major Infantil.

Carla Requejo Izquierdo

Cap dels presents sabia de les intencions de Carla en posar-se les ulleres. L'única que s'ho podia imaginar era la seua germana Adriana, perquè Carla portava unes setmanes fullejant els llibrets de la falla que hi havien a casa dels seus iaies, i sols volia saber com eren les falles de fa uns anys, i no d'uns anys qualsevol, si no dels finals dels huitanta i principi dels noranta, on Laura, la seua mare va ser Fallera Major Infantil, i el seu iaio Manrique, president durant dos exercicis.

Des de molt jovenet, m'han agradat i he viscut el món de les falles. Per això, quan em van proposar el repte de ser president, no vaig dubtar ni un moment.

Hi ha actes que recordes amb afecte, moments de riure's i emoció, però sens dubte amb el que jo em quede és la gent que tenia el meu voltant. Les juntes eren una bogeria perquè a veure quin de tots tenia la raó i era més "cabezota", però al final, entre tots, trèiem el millor.

M'ho van posar tan fàcil que vaig acceptar un segon any, que també va ser igual de bonic que l'anterior.

No em puc oblidar dels meus *presidents infantils Jose i Raúl, de les meues *Falleres Majors Infantils María i Esther, ni tampoc d'Aurora i María José, les meues Falleres Majors, que en eixos dos anys em van acompanyar en aquesta aventura tan inoblidable.

MANRIQUE

Tot va començar quan un dia els meus pares em van despertar per anar a l'escola dient-me " Laura, eres la Fallera Major Infantil de la Falla Ramón y Cajal". No m'ho podia creure. Com a qualsevol xiqueta de 8 anys que adorava vestir-se de fallera, la meua reacció va ser una festa.

Han passat 35 anys des d'aqueix moment i encara sent molt xicoteta, guarde molts bons records de la meua grata experiència com a Fallera Major Infantil.

De la nit al matí vaig tindre una família fallera amb Juanjo, el meu nou germà major, Marina i Andrés, que com a representants majors, cuidaven de nosaltres en tot moment.

Quan pense en els dies com la demanà, la presentació, la cavalcada, els sopars, etc., sempre em ve a la ment molta gent a la qual recorde amb molt d'afecte. Malgrat els anys que han passat no puc oblidar l' "Equip A" baixant-me d'un globus, a Pepe remolcant la carrossa i ens feia riure o com oblidar l'afecte i la tranquil·litat que em donava el Senyor Requena.

Sent Fallera Major Infantil vius molts moments i experiències noves quasi tots el dies però sens dubte, un dels records més emocionants que tinc és del dia de la meua presentació. Teatre, balls, cançons i música en directe, tot un conte de fades que mai oblidaré!

M'encantaven les despertades amb els trons de bac, les vesprades de berenar al casal, l'arreglegà, eixir amb les meues amigues a l'Ermita a tirar petards o a assegurar-nos en el portal de Botifora.

Arribada la setmana fallera tot passava molt de pressa: el Trasllat, la recollida de premis, l'ofrena i quan em vaig adonar ja era la cremà.

És un any molt intens i ple d'emocions, i encara que passe molt de temps, sempre recordaré.

LAURA

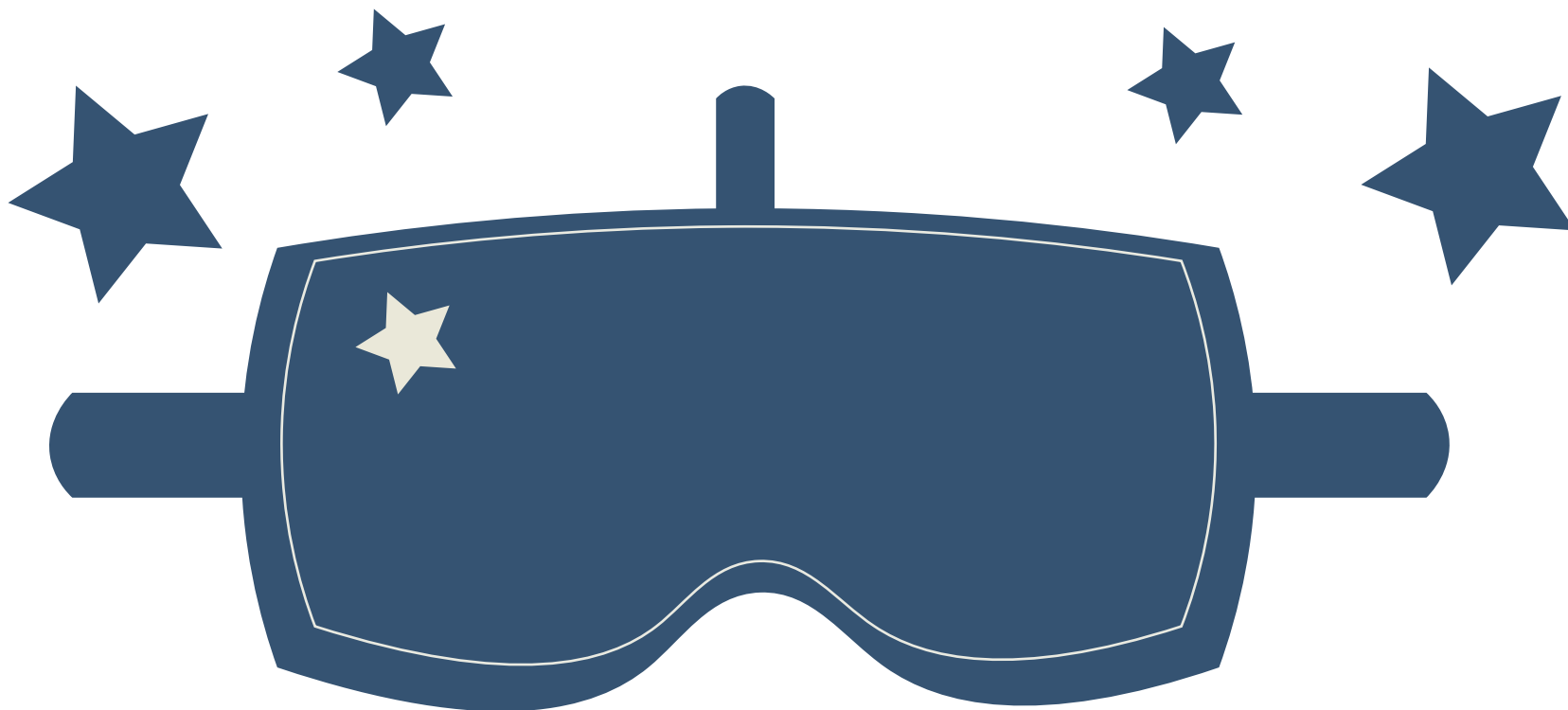

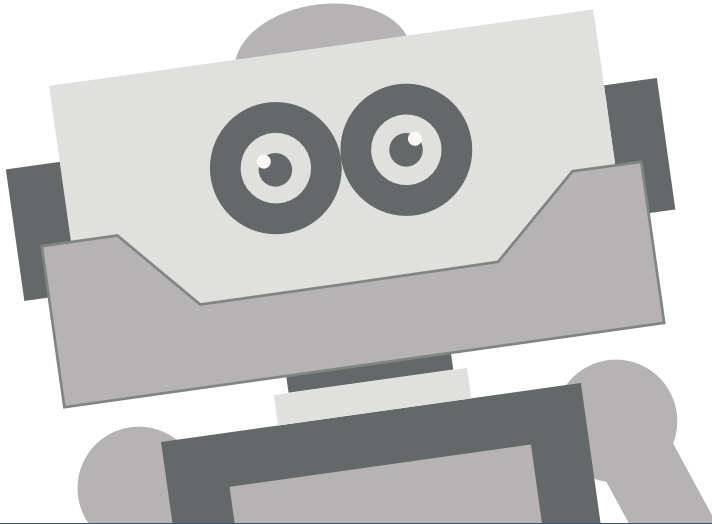

Un allau d'emotius sentiments va envair tot el casal, sobretot al voltant dels amics i amigues de Carla que gaudien de veure-la tan feliç i contenta revivint aquells anys inoblidables dels finals del huitanta. Adriana es va apropar a ella i li va donar una de les abraçades més emotives que Carla recordara del seu regnat, perquè tots sabem que quan al món de les falles s'uneixen records fallers i familiars les emocions són incontrolables.

Després de comprovar l'exemple de Carla, la cua de voluntaris per començar a posar-se les ulleres va ser impressionant, cap d'ells tenia por al futur, volien comprovar per si mateixa les possibilitats que oferien aquells aparells i volien ser els protagonistes de les seues aventures.

Com per desgràcia no hi havien ulleres per a tots, ens van fer diferents grups i entre ells es tenien de posar d'acord de com utilitzar-les i l'ús qui li podien fer. Abans que res, i de repartir-les, Belen els va dir unes normes d'ús per a utilitzar les ulleres i unes quantes aplicacions per poder traure-hi el major partit, a més, com a contrapartida del lliurament de les ulleres cada menut tenia que contestar a la pregunta: Com creus que serà el futur de les falles?

CONSELLS A TINDRE EN COMPTE EN L'ÚS D'AQUESTES ULLERES.

1. Dóna't temps.- Algunes persones experimenten marejos les primeres vegades que s'hi juga. Els marejos també depèn de l'aparell que s'estiga usant, però també poden passar si ens fiquem sense acostumar el cos en experiències molt canyeres. Per això, és recomanable començar per algunes experiències visuals o jocs senzills. És només qüestió de temps.
2. No et quedes sol amb els jocs.- La realitat virtual ofereix molt més que videojocs com ara zones de reunió, activitats o experiències cinemàtiques. És important entendre que no és una experiència només per jugar, i que diferents tipus de públics poden gaudir amb el seu ús.
3. Cerca accessoris per millorar l'experiència.- Hi ha accessoris com a subjeccions o guants que fan l'experiència més còmoda. Penseu que portem un casc posat al nostre cap o comandaments a les mans. Per això, és important que siguin tan còmodes com siga possible.
4. Tingues l'espai adequat.- És veritat que necessitem espai lliure per a segons quines activitats, però amb moltes altres no cal tant. Tot i això, ens hem d'assegurar que comptem amb l'adequat. Sobretot al començament, és fàcil perdre l'orientació i acabar a prop d'un moble o de la tele, encara que les ulleres mateixes et delimiten el lloc d'acció.
5. Fes un ús raonable de la realitat virtual.- La realitat virtual no és gaire compatible amb els ulls, però, segons els metges, no ens hem de preocupar. Només cal fer servir el sentit comú: no deixar que els més menuts utilitzin ulleres de realitat virtual sense supervisió, fer pauses regulars per descansar els ulls i provar bé el material abans de comprar-lo.
6. Mantén netes les ulleres.- Si no ho fem, les restes de suor queden arrelades generant males olors o desgast del material. Cal tenir en compte que suarem molt, sobretot si utilitzem jocs molt actius. La neteja i el bon manteniment és molt necessari.

APLICACIONS PER VIATJAR DE LA MÀ DE LA REALITAT VIRTUAL

SITES IN VR

Viatjar sense moure's de la butaca de casa: esta és la premissa que ofereix Sites in VR, una plataforma que ofereix imatges d'alta qualitat en 360 graus per visitar els monuments i joies arquitectòniques de tot el món adaptades al model de les ulleres que tingues.

Després d'uns segons de calibratge, entraràs en un món ple d'interessants mostres arquitectòniques islàmiques, com ara tombes, palaus de sultans, torres, parcs, places i mesquites de països àrabs i europeus, incloses les piràmides egípcies, la Torre Eiffel i..., el planeta Mart.

CARIBBEAN VR

Segur que després de llegir la part adulta d'aquest llibret vos heu quedat amb ganes de viatjar al Carib, ací vos deixem la solució i sense eixir de casa!!! Amb esta visita aplicació podreu visitar les illes del Carib submergir-vos en els llocs més bells en 360 °. No es podeu perdre l'increïble illa Pinel, St Maarten, St Barts i la màgica Sandy Island!

GOOGLE EARTH VR

Estem davant d'un explorador del planeta Terra on pots observar tot tipus de lloc, des d'estrelles, galàxies i la pròpia Via Làctea a llocs com la Plaça de l'Ajuntament de València o la Gran Via de Madrid, visitant cada portal i cada establiment des de la carretera.

És una manera de conèixer el planeta sense moure'ns de casa. Per a cada lloc, municipi o regió trobaràs galeries d'imatges, vistes en tres dimensions, informació en format text sobre la seua història i un sense fi de dades més.

GOOGLE ARTS & CULTURE

El Google Arts & Culture desenvolupa una sèrie d'eines i tecnologies per a les organitzacions culturals, i així poden exhibir i donar a conèixer els seus temes i històries a persones de qualsevol lloc del món a través de la realitat virtual.

Google Arts & Culture col·labora amb més de 2000 institucions culturals de més de 80 països i compta amb més de 200.000 imatges digitals d'alta resolució d'obres d'art originals, 7 milions d'artefactes d'arxiu, més de 1800 captures de museus i més de 3000 exposicions en línia seleccionades per experts.

Els visitants poden buscar i explorar obres d'art, llocs emblemàtics i llocs declarats patrimoni de la humanitat, a més d'exposicions digitals que contenen les històries dels arxius de les institucions culturals de tot el planeta.

STABLE DIFFUSION.- Viatjar en el temps és possible.

Estem davant d'una aplicació diferent a les anteriors, perquè amb esta aplicació no pots viatjar directament i visitar llocs i espais, en concret. Stable Diffusion és un motor d'intel·ligència artificial capaç de generar imatges des d'un text.

Fins ací res nou, perquè ja hi han moltes aplicacions d'este tipus, però un artista anomenat Stelfie the Time Traveller està usant-la per a viatjar en el temps, i els resultats són espectaculars. Este artista no es limita a utilitzar Stable Diffusion per generar les imatges, sinó que utilitza una combinació de Stable Diffusion, un model d'Intel·ligència Artificial personalitzat per al paisatge i un model d'IA personalitzat per a crear cares de persones. A més empra una tècnica anomenada inpainting, que consisteix en "tapar" les fallades de la imatge amb nou contingut que també genera la intel·ligència artificial.

Viatjar en el temps és possible, al menys a través de fotos generades per la intel·ligència artificial Stable Diffusion. El resultat és molt divertit i espectacular.

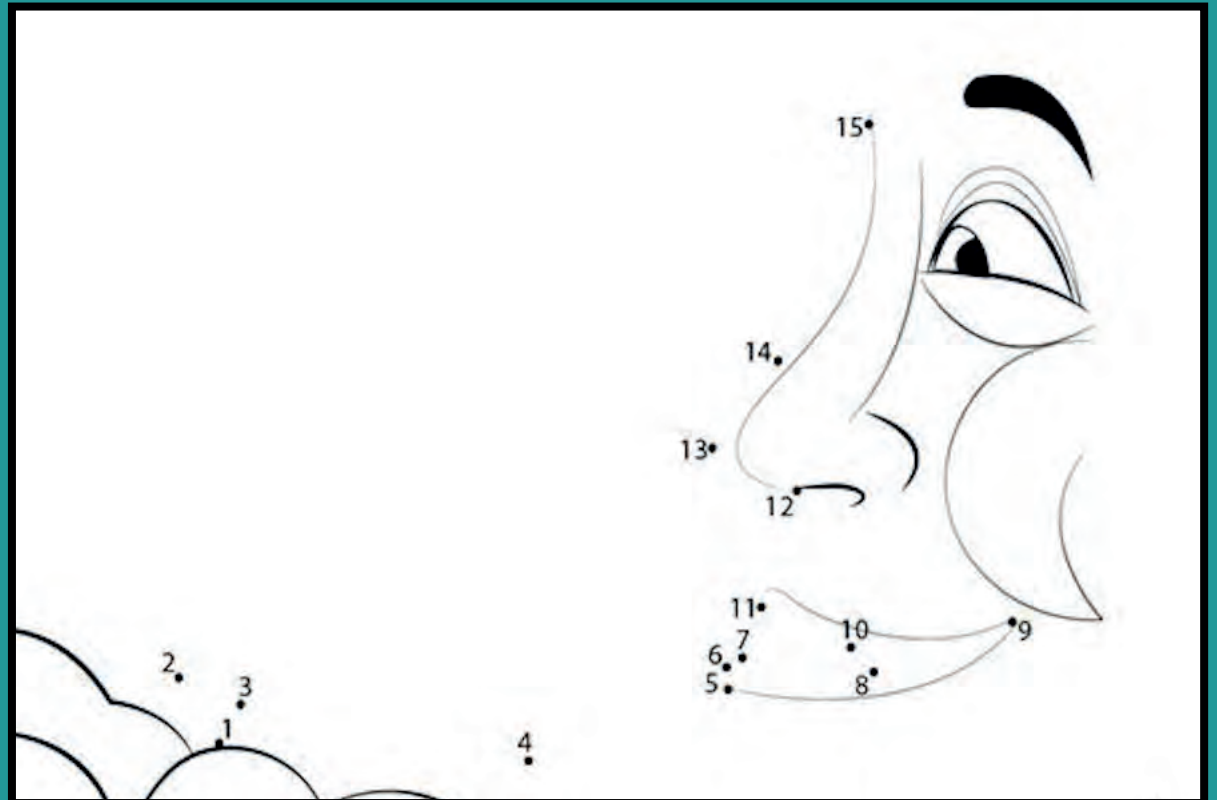
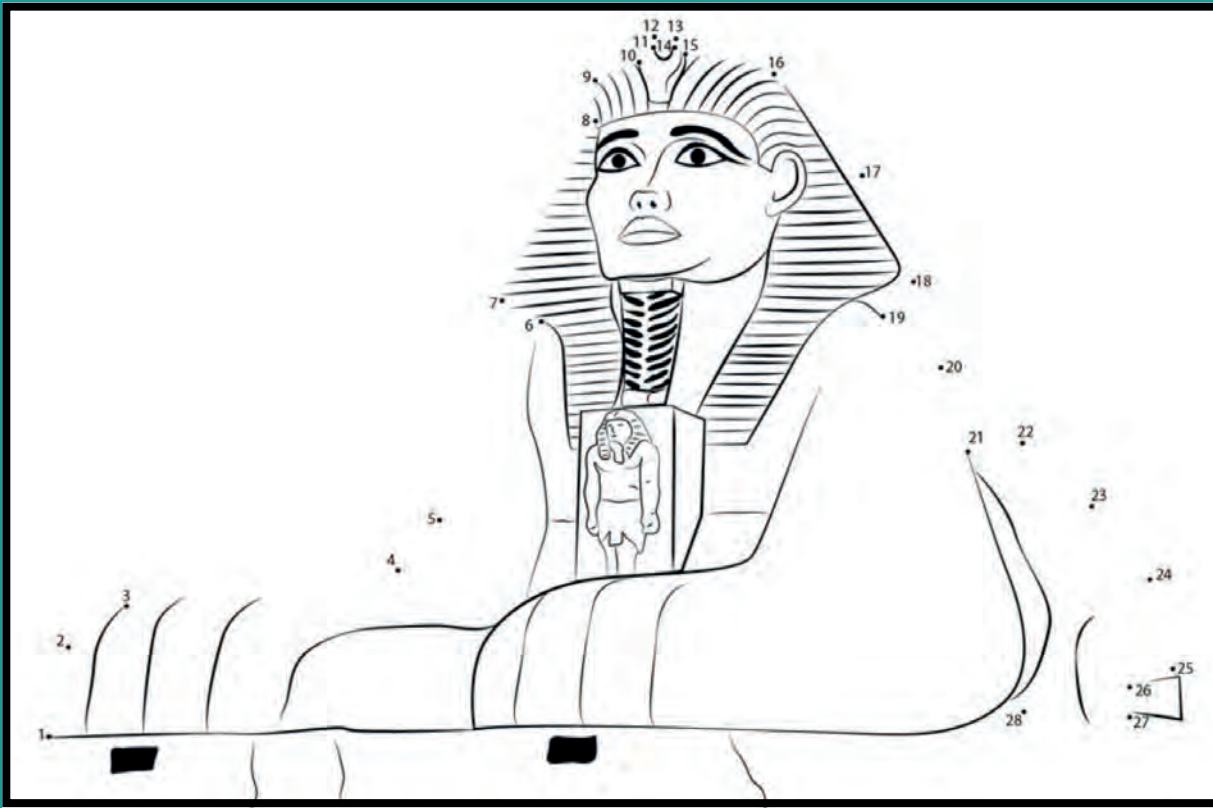
La diversió i l'entreteniment es va apoderar de tot el casal. Sense menejar-se del mateix es veien xiquets i xiquetes convivint amb dinosaures de la prehistòria, sent protagonistes de les batalles dels romans, participant en el descobriment d'Amèrica o sent un més de la tripulació de l'Apol·lo XI arribant a la Lluna.

Les possibilitats que oferien aquells aparells eren infinits, i els menuts de la comissió de la Falla de l'Ermita bé que s'estaven hi-aprofitant. En els següents passatemps podeu contemplar alguns dels llocs dels que estaven gaudint els nostres xiquets.

Coloretja, unix en punts i resol les següents endevinalles i podràs descobrir els llocs on estan viatjant els nostres amics.

ENDEVINALLES:

Quin és el país que sembla una bota?

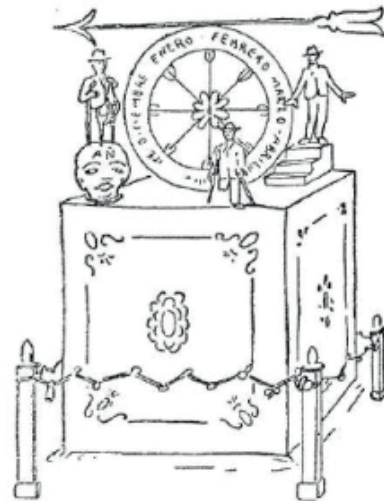
Quin és el país que primer riu i després explota?

Es port i no de mar, també és ric i no té diners.

Acabem esta sèrie de jocs descobrint totes les destinacions anteriors a la següent Sopa de Lletres.

Les experiències i viatges imaginaris que estaven realitzant els xiquets i xiquetes eren innumerables. Necessariem volums i volums de llibrets per poder descriure-les totes. Però permeteu-nos que enguany ens quedem amb un viatge molt especial, tal vegada no el més divertit, o sí, però sí el més emotiu. Un grup dels menuts havien viatjat als anys 20, volien saber com era la vida d'aquells anys que tant s'estaven mencionant al món de les falles de Torrent d'enguany. Perquè, per si algú encara no ho sap, enguany a Torrent estàvem commemorant els 100 anys de la primera falla de la que se té un esbós, i que va ser publicat en la revista "Pensat i Fet", junt als esbossos de falles de València.

**LA FALLA DE TORRENT
: EN LO CARRER DE CAMBRILS :**

Esta falla de Torrent,
mos han dit qu' es una crítica
de la moderna política
que porta allí serto chent.
I el que asò mos diu afitj
que un rechidor, fentse 'l moixo,
com s' ha achuntat en un coixo,
al cap del añ... coixo i mitj.

100 ANIVERSARI. | **FALLA DEL
CARRER
CAMBRILS**

És cert que no era la primera falla que es plantà a Torrent, però sí la primera de la que tenim un esbós que ens explica com era i quin era el seu contingut. El que també es sap o al menys no es té constància, era que no hi havia falleta infantil, que a eixe any 1923 sols es va plantar una falla adulta, a l'inici del que actualment és el carrer Verge de l'Olivar, en aquell moment carrer Cambrils, que és el nom pel que es coneix aquella falla plantada fa cent anys.

Com havia arribat l'hora de l'acomiadament, i per molts avisos que donaven cap feia cas per tornar les ulleres, Belen, Marcos i Álvaro van tindre que recórrer a un truc tecnològic per donar per finalitzades les diferents aventures. Un truc molt senzill, però infal·libre: la desconnexió. Però amb molta idea, van desconnectar totes les ulleres menys una, la del grup que estava coneixent com es vivia als anys 20. Gràcies a este fet el desencant inicial de veure com les seues ulleres deixaven de funcionar es va convertir en interès per veure les experiències que encara estava vivint el privilegiat grup recordant aquells anys 20 de fa cent anys.

AQUELLS FELIÇOS ANYS 20!!!

El viatge virtual pels anys 20, la dècada de 1920, està clar, va començar per terres americanes, concretament visitant Los Angeles, Chicago i New York. En aquell moment als Estats Units estava començant a viure's una etapa de felicitat i diversió mai vista abans, i que molts l'anomenaven “Aquells feliços anys 20” o bé “Aquells bojos anys 20”.

La gent estava radiant i contenta perquè havien deixat enrere la crueltat d'una gran pandèmia, “la grip espanyola”, ens és familiar esta situació, veritat?, i una gran guerra mundial, on els Estats Units apart d'éixer vencedors havien tingut la gran sort que el major nombre de combats es van produir a terres europees, pel que es trobaven en la situació ideal per ser els primers en ressorgir.

La sensació de benestar va influir de tal manera que milions de famílies comunes i corrents, van començar a accedir a noves propietats, automòbils, electrodomèstics, aliments i altres productes fins a eixos moments enfocats a classes més adinerades. El “American Way of Life” o L'estil de vida americà, va significar una vida centrada en l'abundància, l'èxit, la millora de la posició social i econòmica i prosperitat.

Molt veloçment el “American Way of Life” es va convertir en un model a imitar per a la resta dels països, promovent millors condicions de vida i un augment en la compra d'articles esmentats anteriorment, que creixia de manera imparabile gràcies a la publicitat, difosa a través d'uns mitjans de comunicació que estaven en el seu màxim apogeu.

Estos mitjans de comunicació com la ràdio, la televisió, els diaris o les revistes també van ajudar, i de quina manera, a expandir manifestacions artístiques que durant esta dècada van tindre gran popularitat, com la música, el cinema, el teatre o la literatura. Així estils musicals com el charleston, el jazz o el blues, o actors com Rodolfo Valentino, Buster Keaton o Charles Chaplin, l'inigualable Charlot, van aconseguir un èxit sense precedents.

expandint el centre històric, i així a l'any 1926, es presenta l'avantprojecte de la Gran Avinguda al Vedat i finalment a l'any 1929 es realitza la simbòlica obertura de la mateixa en enderrocar les cases en la Plaça Bisbe Benlloch. Un anys abans, concretament a l'any 1927 es construeix el pont i la carretera cap al Mas de Jutge. Imatges totalment desconegudes per a d'ells i que pensaven que sempre havien sigut com són en aquests moments. No van tardar en habitar-se a aquella nova forma de jugar, perquè els jocs d'aquella època eren jocs de carrer, jocs a l'aire lliure que hui en dia encara es conserven de forma minoritària, però que eren motiu de gran diversió i de moltes hores i hores de jugar a places i carrers.

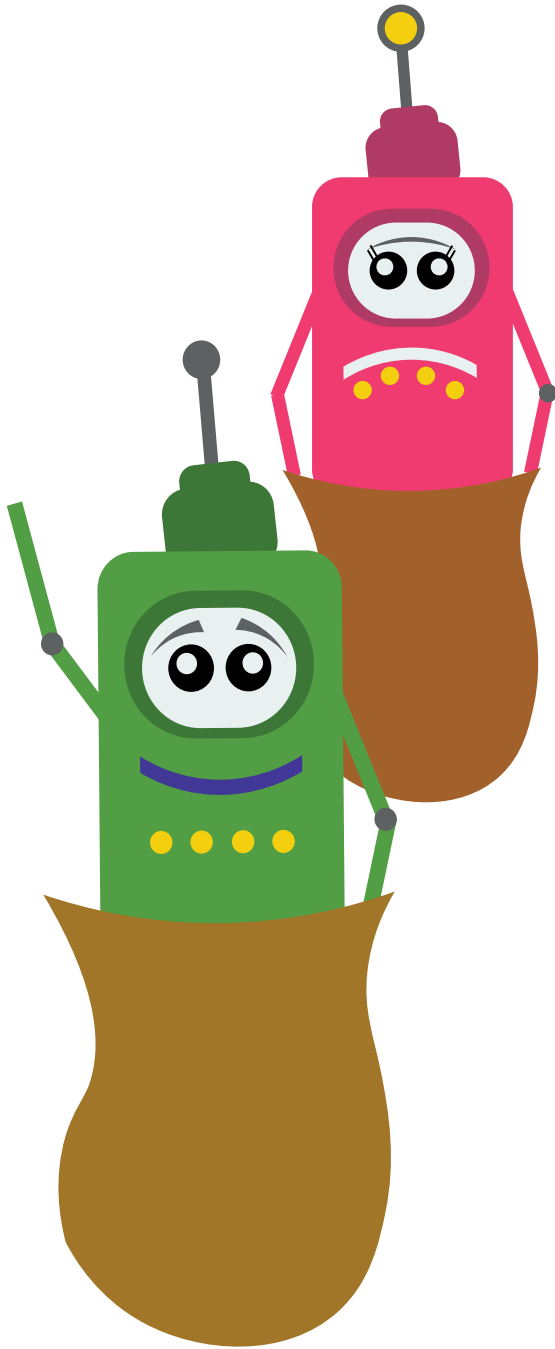
Els nostres amics passaven d'un joc a un altre de forma molt ràpida, perquè volien conèixer quan més jocs millor. Alguns d'aquells jocs eren: Després de gaudir d'estos daurats anys 20 als EEUU, el 20 de maig de 1927, els nostres amics van apujar-se a l'avió Esperit de Sant Lluís acompanyant a Charles Lindbergh a realitzar el primer vol en solitari que va creuar l'Atlàntic, que com veieu ja no el va fer tant en solitari. En concret, van enlairar de Long Island (Nova York) i 33 hores i mitja després i, recorrent 5.800 km, van aterrar a París. L'experiència va ser immillorable per als nostres amics, però estar dalt d'un avió quasi un dia i mig els va resultat un poc pesat, i a pesar que la París dels anys 20 era tant o més atraient que l'Amèrica d'on venien, van decidir buscar la tranquil·litat d'estar prop de casa i conèixer les costums dels seus avantpassats.

La més menuda de l'equip va alçar la veu i va dir a la resta del grup "M'ho estic passant genial viatjant endavant i enrere en el temps, però per cap lloc he vist jocs o joguets. Que en aquella època els xiquets i xiquetes no jugaven?". Esta afirmació va deixar a tots bocabadats, però afirmant que tenia tota la raó, perquè tal vegada havien programat les ulleres de forma massa seriosa. Així que les van programar de nou dirigint-se directament a Torrent en busca de la diversió.

El canvi va ser instantani, en pocs segons es trobaven gaudint del Torrent dels anys 20, un Torrent molt diferent als que ells coneixien i on vivien el seu dia a dia. En aquell anys vint, comproven com a Torrent apareix el setmanari Activitat, una publicació de la qual han arribat quatre exemplars als nostres dies des del 15 de juliol al 16 de setembre de 1923, a eixe mateix any s'inaugura el Sanatori Pare Jofré del Vedat. Els menuts també descobreixen com la ciutat anava creixent i Finalment trobaren la diversió que buscaven, perquè a la Plaça Major davall dels porxes de la Torre per d'ells desconeguts, van trobar un grup de xiquets i xiquetes de l'època jugant als jocs tradicionals, que amb una gran amabilitat els van convidar a jugar amb ells.

La Corda (Saltar a la corda). On dos xiquets sostenen una llarga corda que es volteja de dalt a baix en moviments circulars. La resta de xiquets fan una fila i, per torns, salten un nombre de vegades determinat intentant no entropessar o detindre el moviment de la corda. Normalment s'acompanya d'una cançó que pot indicar quan o com saltar.

L'Amagatall (Escondite). És, tal vegada, el més popular dels jocs de carrer. Un xiquet tanca els ulls i concedeix un temps perquè la resta s'amaguen, acordant abans quin serà el lloc al qual han d'accedir per a "salvar-se". Transcorregut el temps, el xiquet que vigila intentarà descobrir als amagats i aquests, al seu torn, intentaran accedir al lloc sense ser vistos.

L'Amagatall Anglès, on un xiquet es torna d'esquena i la resta intenta avançar. Quan el xiquet que vigila es dona la volta ràpidament (després de dir "1, 2, 3, a l'amagatall anglès", sense moure les mans ni els peus"), assenyalarà a aquells que veja moure's, que han d'abandonar el joc. La resta continua fins que algú arriba fins on està el vigilant.

La goma. Dos xiquetes (és el més habitual però, per descomptat, també jugaven els xics) es col·loquen una goma entre els seus turmells i deixant un espai entre elles. La resta salten dins i fora de la goma, seguint una de les nombroses variacions i cançons que hi ha per a acompanyar els seus moviments. No solament se salta dins i fora sinó encreuant les cames amb la goma en diferents exercicis.

El mocador. Un dels xiquets ha de fer de "mare" i posar-se en el mig. La resta es divideixen en dos equips i a cadascun se li assigna un número, de manera que este número es repetisca en tots dos grups. A continuació, els dos grups se situen a la mateixa distància respecte a la mare però en llocs oposats. La mare anirà dient en veu alta un número i els dos xiquets amb el mateix número però rivals d'equip, han d'anar corrent a recollir el mocador. Aquell que se l'emporte torna al seu lloc, mentre que l'altre xiquet queda eliminat. Perdrà el primer equip a quedar-se sense jugadors.

El sambori. Per a jugar a este joc ha de dibuixar-se amb un guix un "tauler" en el sòl amb caselles numerades (algunes variacions es juguen escrivint paraules en les caselles com, per exemple, els dies de la setmana). El jugador llança una pedra o un altre objecte en la primera casella. Si ha quedat dins dels seus límits, farà el recorregut del circuit saltant sense poder eixir-se en cap moment, i en este cas el torn passaria al següent. Si ha completat amb èxit el recorregut, la pedra es llança en la següent casella i repeteix el procés.

La gallina cega. Un xiquet amb els ulls embenats, després de donar tres voltes sobre si mateix, intenta capturar la resta que es mou al seu voltant, formant un cercle i prenent-se de les mans. El cercle no es pot trencar i, quan la “gallina” capture a un altre xiquet, haurà de reconèixer-lo utilitzant solament el sentit del tacte.

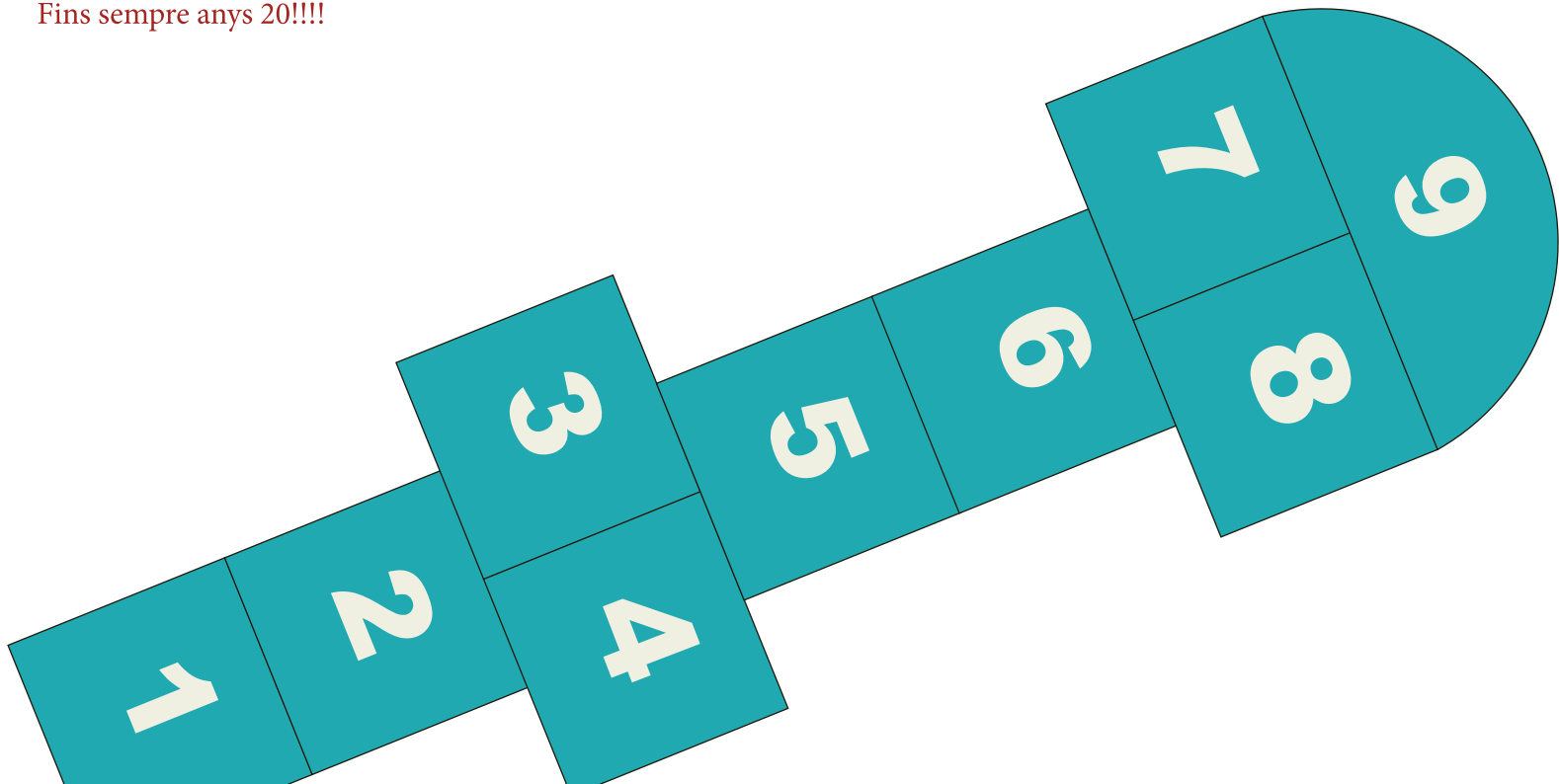
Carrera de sacs. Les regles poden ser les mateixes que les de qualsevol carrera, amb l'única diferència que els participants competeixen amb les seues cames ficades en un sac que sostenen amb les seues mans o es lliga a la cintura. Una variant és la de córrer en parelles, agarrant un les cames del seu company i desplaçant-se aquest sobre les seues mans, a manera de “carretó”.

Saltar al burro.- Un dels participants feia de “burro” col·locant-se un poc acatxat, amb el cap per a baix, els genolls fermes i subjectes amb les mans, per a no caure. Els companys saltaven sobre ell, donant suport a les seues mans a l'esquena del xiquet que feia de “burro” i amb les cames ben obertes passaven a l'altre costat, intentant no pegar-li en passar. D'esta manera es recorrien la plaça, ja que el primer que havia saltat es posava també en aquesta posició, amb la qual cosa, el tercer que participava havia de saltar a 2 companys.

Després de més de tres hores jugant, el semblant de la xiqueta més menuda denotava cansament, seguia molt il·lusionada, però jugar tota la vesprada al carrer res tenia que veure en estar asseguda al silló de casa jugant a la videoconsola. Però encara que li havia agradat molt eixa experiència de jocs tradicionals, no la canviava per l'època actual on ja tenia ganes de tornar.

Mentre, els més majorets seguien gaudint al màxim d'esta forma de jugar, però en veure la cara de la seua menuda companya de grup, es van acomiadar d'estes noves amistats amb el ferm compromís de que en tornar a l'època actual farien tot el possible per explicar este tipus de jocs i que pogueren seguir formant part de la diversió dels xiquets i xiquetes del poble de Torrent.

Fins sempre anys 20!!!!

En acabar esta última experiència tots es van fondre en un intens aplaudiment, al ritme de les clàssiques paraules “Altra, altra...”, que es criden als concerts quan volen que els artistes els delecten amb una altra cançó. Però en este cas no hi havia volta enrere, l’activitat havia acabat i les ulleres ja estaven guardades per a ser tornades a Ameca.

Però, aprofitant l’adrenalina que encara hi havia dins dels cossos de tots els menuts, els van repartir uns fulls i uns colorins. Si, si, heu llegit bé, fulls i colorins, que no tot en esta vida va ser tecnologia, per a fer l’última activitat del dia.

- Mireu, volem que tota la imaginació que heu viscut esta vesprada quede plasmada en un full reial i no virtual. Com hem escoltat a l’any 1923, no es tenen arguments per a dir que es plantara una falleta infantil, però... i si..., si, que es plantà i no tenim cap notícia d’ella. Segur que algun xiquet o xiqueta de la contorna d’on vivia Miquel Mora va fer la seua falleta infantil, o al menys la va pensar. Ja teniu feina..., volem que abans d’anar-nos ens plasmeu com penseu que haguera segut una falleta infantil plantada a l’any 1923 a la nostra ciutat de Torrent - va explicar Belen.

- Però encara hi ha més, vos entreguem l’esbós de la nostra falleta d’enguany per a que li doneu color i vida. Sense posar cap límit, com vos agradaria veure la falleta “Construint el futur” de Rubén Arcos, pintada - va seguir explicant Carolina - davant les cares d’incredulitat pel canvi bruscs de l’estil d’activitats i la il·lusió de continuar tots junts.

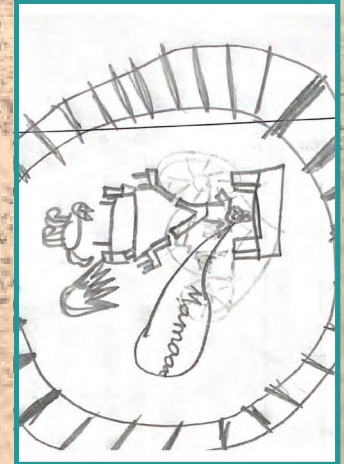
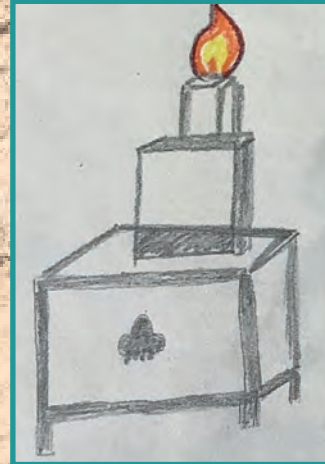
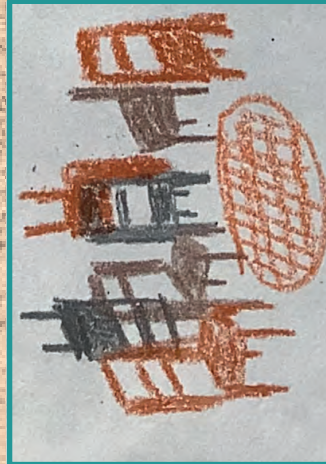
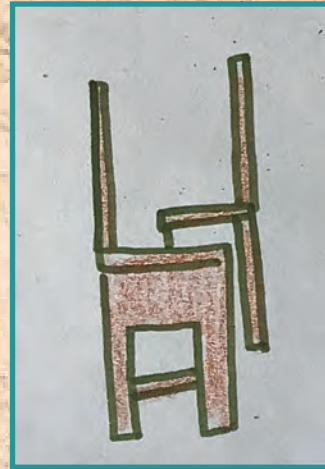
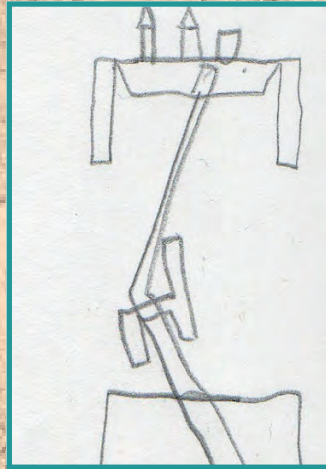
- I l’última coseta que vos anem a demanar. Enguany hem conegut el que va passar fa 100 anys, i la falleta parla de futur, però como serà el futur de les falles dins de 100 anys més? Volem que dibuixeu com penseu pot ser la falleta que plantarem a l’any 2123..., que no penseu que està tan lluny que el temps passa volant - va acabar d’explicar Carla.

- Sí, sabem que vos estem esgotant - va continuar dient Belen - però no tenim que perdre temps, perquè com vos dèiem, tenim que aprofitar la fogositat de les vostres neurones després de la vesprada viscuda, i vos porte ací a un amic que vos ho pot explicar millor - va acabant de dir Belen mentre Ameca entrava al saló del Casal, es presentava i ratificava als menuts les paraules de Belén.

Amb una alegria i simpatia poc comú en un robot, Ameca els va explicar com la creativitat i imaginació augmenten en volums insospitables després d’una activitat com la de hui. Hi han molts experiments que ho ratifiquen i hui, en una terra d’artistes com és València estic segur que ho anem a demostrar. Molt important, no penseu el que està bé o està malament a nivell artístic, tot té cabuda, com vos deien abans: deixeu volar la vostra imaginació, i ella farà la seua feina.

Després de les paraules d’Ameca, Adriana acaba per donar les últimes instruccions als xiquets i xiquetes, explicant-los que en acabar els seus treballs els tenien que depositar dins d’una caixa i mentre s’acomiadaven i tornaven a casa.

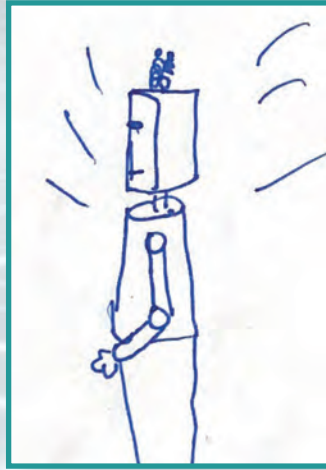
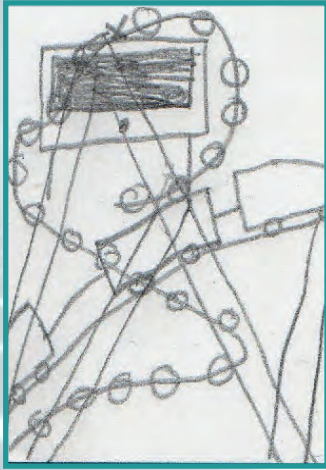
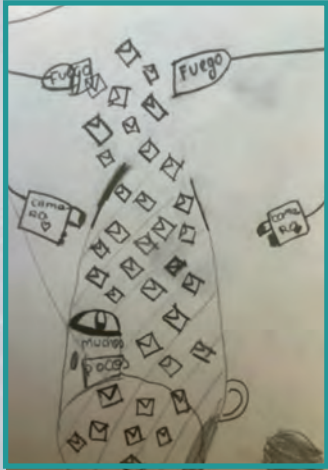
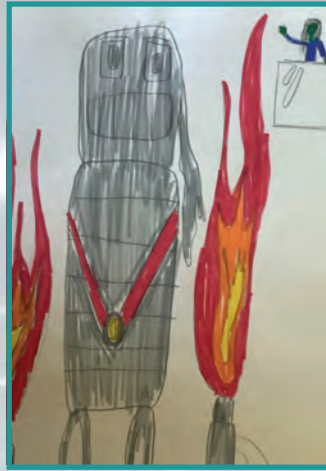
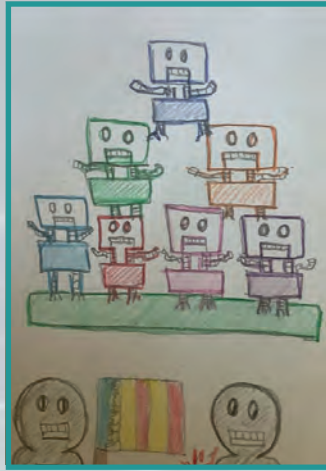
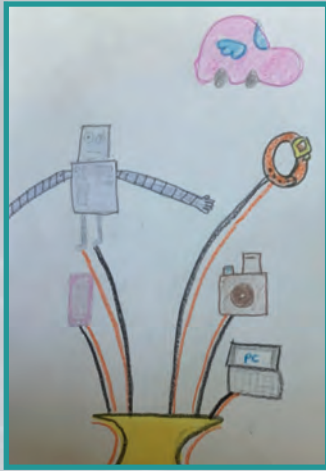
1923

2023

A la porta del casal, Ameca s'acomiaava un a un de cadascun dels artistes, amb una gran naturalitat que en moments podia confondre si estàvem davant d'un robot o una persona.

Després dels oportuns acomiadaments, quan a penes quedaven al casal tres o quatre menuts, Carla li va proposar a Belén parlar amb ella i amb Ameca a soles.

- Per suposat, cap problema - li va dir Belén amb cara de preocupació i mentre acompanyava Ameca a un racó apartat del casal.
- No vos preocupeu, no és res greu - comentà Carla per a llevar tensió - però en veure Ameca com ens ha parlat, el seu saber estar, la seua educació, el seu domini dels idiomes... m'ha vingut al cap si..., si..., podia ser el meu president infantil?
- Com? Estàs boja? Que sols és un robot... - va contestar Belén.
- Si, si ja sabia jo que era una bogeria..., però i si provem en un parell d'actes - seguia insistint Carla.

La cara d'Ameca era un poema, perquè encara que era un robot d'última generació no controlava bé les emocions i estava un poc perdut. Belén, li va contar a Ameca el que estava proposant Carla, i sobretot, què era ser un president infantil, i la problemàtica actual de que cada vegada les comissions infantils tenen més problemes per a trobar xiquets que els puguen representar.

- Què bé t'expliques Belén. En efecte, on hi haja un president de carn i os, perfecte, però com sempre ens han dit que les màquines poden fer la tasca que no volen fer els humans... No sé, igual podem crear un "president substitut" - va dir Carla.

Ameca seguia prou despistat, encara que sí que havia entès la frase de ser substitut i no li feia molta gràcia, però possiblement les ganes d'acompanyar una xiqueta com Carla superaven aquella falta de valoració. Podem dir que li feia "tilín" la idea, però la decisió no era d'ell i quedaren en anar a l'endemà de bon matí a parlar amb Rodney Hojalata, el director de l'acadèmia.

Crec que tots podeu imaginar-vos la nit que van passar els tres nostres amics, Carla, Belén i Ameca. Dèixes que pegues voltes, voltes, i més voltes..., sense poder dormir i veient passar centenar d'imatges i estampes del que podien trobar-nos al dia següent. Esta situació es va donar sobretot en Carla i Belén, perquè en arribar al seu llit Ameca, es va llevar la bateria per posar-la a carregar i va dormir tota la nit d'un tiró sense cap inquietud i a l'endemà estava fresc com una rosa. Quina enveja, veritat? Tant va descansar que va ser el primer en arribar a l'acadèmia i li va avançar la idea a Rodney, per a que estiguera preparat quan arribaren Carla i Belén.

Amb una gran puntualitat arribaren les dos xiquetes, ateses perfectament per R2-D2, el simpàtic recepcionista que les va acompanyar a una sala d'estar amb una enorme taula que al temps era pantalla on ja els esperaven Rodney i Ameca.

- Un plaer reunir-me amb vosaltres i poder-vos ajudar - va dir Rodney - com estem programats per tindre la màxima eficiència anem al gra. M'ha contat Ameca la vostra idea, brillant per cert, i ara tenim que veure con la portem endavant.
- Això és un sí? - va cridar d'alegria Carla.
- No, no és un sí però no és un no - va afirmar Rodney. Per a la ciència no hi ha res impossible, però les coses cal fer-les molt bé i buscar la perfecció. No podem crear un robot que no faça bé la seua funció - continua explicant Rodney.
- Si jo no vull crear cap robot, jo vull que m'acompanye Ameca - va dir Carla, mentre Ameca estava impassible assegut a la seua cadira.
- No és tan fàcil Carla, cada robot és crea per fer una funció determinada. Ameca és un excel·lent professor, però no està dissenyat per a ser un president infantil. Tindríem que crear un robot en exclusiva per a este motiu - va afirmar Rodney.
- Començar pràcticament de zero? - va preguntar Belén - Això ens pot dur molt de temps..., si Carla volia eixir d'esta reunió de la mà del seu president infantil.
- De zero, de zero, no. La robòtica ja ha arribat al món de les falles, ja les coneix però encara queda molt..., mireu:

Fent click sobre la taula va mostrar com en els últims anys els robots havien conegut el món de les falles i ja hi havia un cert camí fet.

Les mascletades del passat març de 2022, van ser un banc de proves per a l'ús d'un robot pilot, que forma part d'un dels projectes europeus en els quals participa la Policia Local de València. El robot portava incorporada una càmera tèrmica i escàner làser per a monitorar a la gent en un entorn saturat i disposa de sensors per a mesurar factors com els gasos tòxics i la direcció del vent, entre moltes altres funcions.

La prova es va realitzar abans, durant i després del tret, permetent testar els protocols de comunicació del robot en ambient saturat, el rang dels sensors 3D per a la reconstrucció de l'entorn, la càmera tèrmica per a la detecció de persones de manera anònima, les càmeres d'intel·ligència artificial per al reconeixement d'uns certs objectes i, també, de la càmera d'alta precisió que té integrada entre els seus sistemes.

També a les falles de l'any passat vam conèixer Fallesbot, el servei gratuït d'informació sobre les falles a través del whatsapp, que oferia l'Ajuntament de València utilitzant la intel·ligència artificial.

L'objectiu principal d'esta aplicació és acostar les Falles a residents i turistes, i millorar l'experiència turística a la ciutat durant els dies en què se celebra esta festa Patrimoni Immaterial de la Humanitat. Les propostes permeten, a través de l'aplicació tecnològica i la digitalització, disposar de tota la informació actualitzada, interactuar amb la festa i els seus protagonistes i/o viure una experiència única de realitat augmentada.

- És un pas molt menut, però no partim de zero - va dir Rodney en acabar d'ensenyar-los les imatges d'estes primeres incursions de la robòtica al món de les falles - però necessitem molta més informació, per a la seua programació necessitem omplir el seu disc dur de la màxima informació possible, tant del món de les falles en general, de les falles de Torrent, de la vostra comissió...etc. Quant més informació millor.

- Això ho tenim clar, mira et portem els àlbums digitals de Hugo, Marcos i Pablo, els nostres últims presidents infantils, i també de totes les activitats que hem pogut fer durant este últim any en el que quasi hem recuperat la normalitat - li va mostrar Belén, mentre Rodney els connectava a la pantalla de la taula virtual.

- Açò sí que es vindre ben preparades. Una informació molt valuosa, sembla que les classes d'Ameca han sigut ben aprofitades. Molt bé Belén, un fantàstic treball - va dir Rodney en acabar de veure tota la informació entregada per les menudes.
- Moltes gràcies per les teues paraules Rodney - va contestar Belén - I parlant d'Ameca, que li passa? per què està tan seriós i impassible? Ell a classe no és així - va preguntar Belén preocupada.
- Eixe és l'altre problema que vos anava a contar. No oblideu que som robots, som màquines i les nostres emocions son escasses o nul·les, sobretot si ens trauen del nostre entorn - va contestar Rodney.
- Però jo t'he vist emocionar-te amb els vídeos de les falles - va afegir Carla, mentre preguntava - Tu, per què tens emocions?
- Molt observadora, senyoreta - li va contestar Rodney - Jo sóc ja vell, vaig eixir al carrer al 2005, però ja portava uns anys d'entrenament. Les emocions no es programen, les emocions es viuen. I Ameca és un robot molt jove i encara no té ben creades i assumides les seues emocions - acaba dient Rodney.
- Però el futur no es pot crear sense emocions? - va preguntar Carla - jo vull riure, vull plorar, vull estar contenta, vull tindre por...
- Està clar, tu com a xiqueta saps el que vols i el que és important, però..., de nosaltres, els robots, no volen el mateix. Volen que no es queixem, volen que diguem a tot que sí, volen que siguem un humils ajudants..., i així no podrem ajudar a construir un món millor, perquè seguirem sent simples màquines, màquines sense cor ni sentiments, i per desgràcia és el que vol la majoria de la societat de nosaltres - va dir Rodney de manera prou trista.
- Nosaltres no volem res d'això, tot el contrari, volem algú que ens ajude, però també que se divertisca, que gaudisca de la nostra companyia, volem un robot amb valors, que siga solidari, que siga tolerant, generós, amable, compromès, responsable..., volem un més entre nosaltres - va afegir Carla intentant consolar a Rodney.
- Per què no ens deixes a Ameca durant uns mesos i voràs com aprèn de totes les nostres emocions. Al món de les falles, les emocions i els sentiments estan a l'ordre del dia, et diria més, sense emocions i sentiments les falles no serien falles - va dir Belén mentre acabava preguntant - Ens deixes a Ameca unes setmanes?

- Ameca no pot anar, és un element imprescindible a l'acadèmia, però tinc un prototip quasi acabat que crec vos pot ajudar. Mireu a la pandèmia amb tant de temps lliure vaig crear un robot xiquet, quasi com va fer Gepetto amb Pinocho, però ningú li va donar vida. Si em deixeu un dia per a incloure en ell tota la informació que m'heu donat, se'l podeu emportar - va dir Rodney, visiblement emocionat perquè anava a vore com el seu últim invent anava a eixir al carrer.

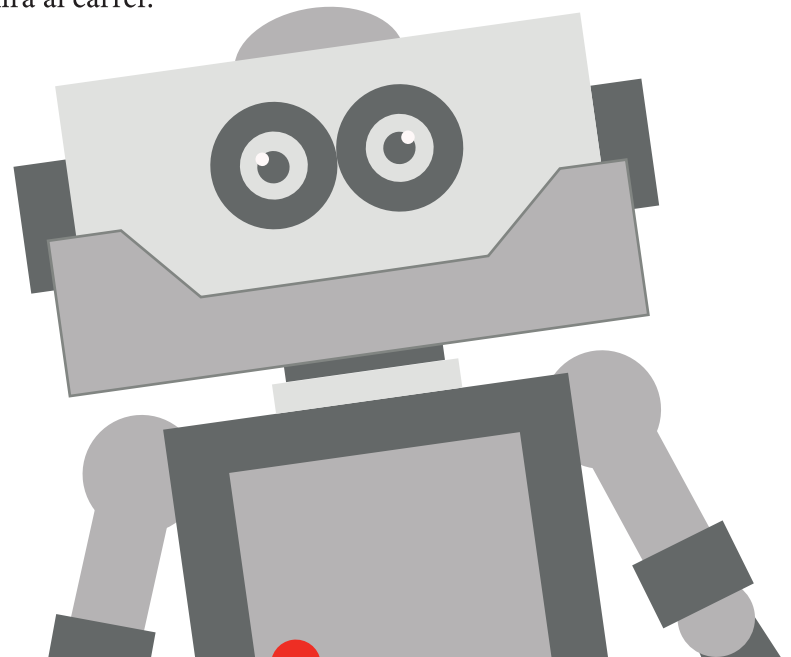
Carla i Belén, no s'ho podien creure. En eixir al carrer, els seus mòbils tiraven fum contant a les seues amigues i amics fallers el que els havia passat. I que a partir de demà serien un més en la colla fallera. Fins i tot, el tindrien que apuntar faller perquè així podria participar i gaudir de tots els actes... Què meravella, un robot faller!!!

A l'endemà pel matí no sols van acudir Carla i Belén a rebre al seu nou amic, va acudir pràcticament tota la comissió infantil, i Susi i Mora com a representants majors, perquè els havien contat la idea i els havia encantat. A més, gràcies a ells havien aconseguit una banda de música per donar-li la rebuda al nou component de la falla.

En la recepció de l'acadèmia estaven Rodney i R2-D2, acompanyant a FRYC20.20, que així li havien posat de nom al nou robot.

- Este és el prototip que vos vaig dir ahir. El seu nom original és FRYC20.20, però com és verge podeu canviar-lo que ell assumirà el que li digueu, però sols una vegada perquè si li canvieu de nom constantment al final no vos farà cas - va explicar Rodney.

- El cridarem Pep, que és molt valencià i curtet - va avançar-se Carla, i com a tots els va parèixer perfecte, Rodney el va deixar programat i totalment preparat per a que Pep eixira al carrer.

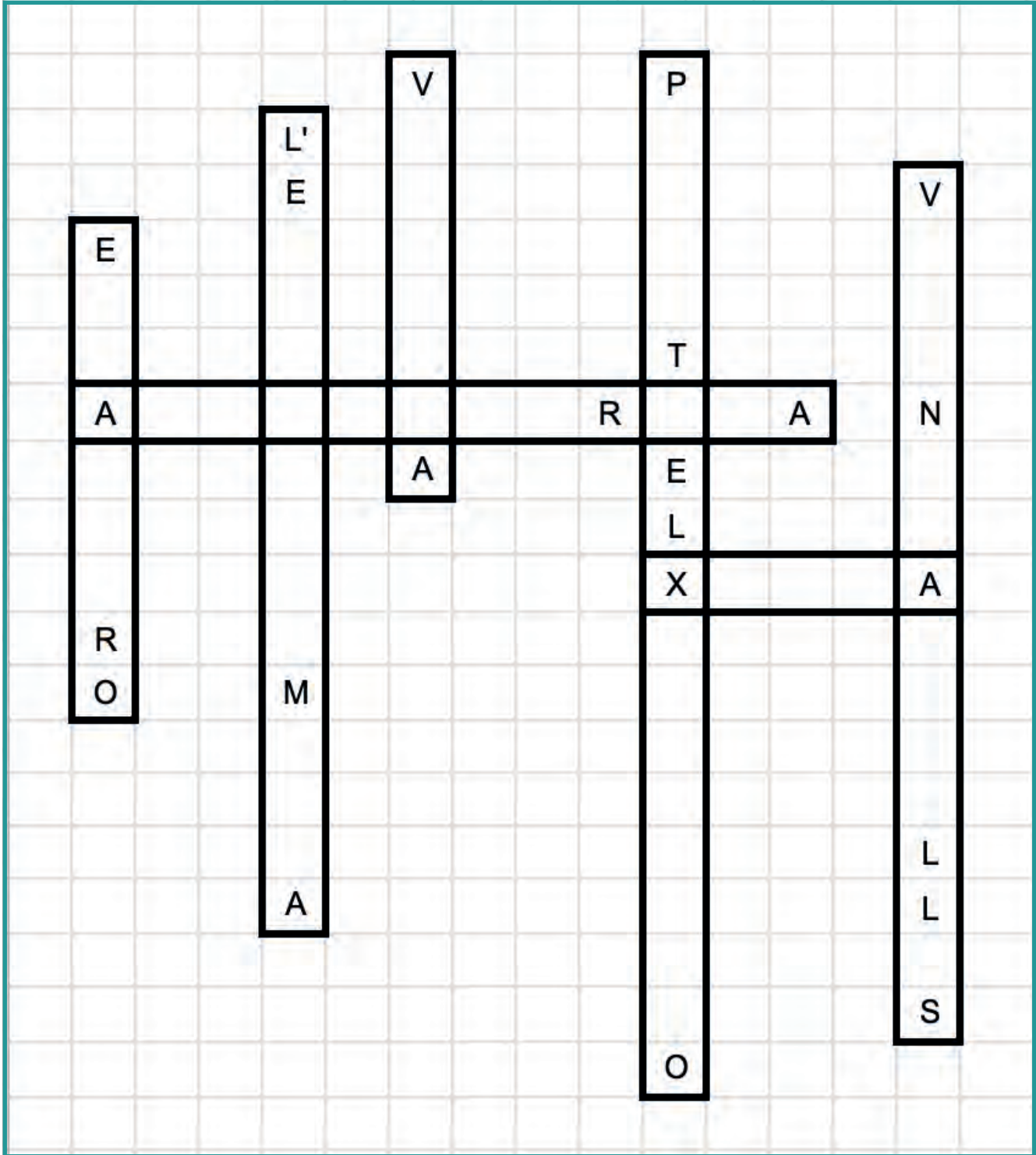

La música no parava de sonar, El faller, L'entrà de la murta, Paquito el Xocolatero, Amparito Roca..., música que anava captant els sensors de Pep i introduint-se al seu sistema. En eixir al carrer una forta traca li va donar la benvinguda i ell la va escoltar sense immutar-se. Escoltant-se ja algun comentari com “Ni se immuta, ja és un valencià més”, sense saber la veritable raó d'aquell comportament.

A continuació teniu distintes peces musicals amb les que se li ha donat la benvinguda a Pep, que està molt content però li agradaria saber el nom de les peces musicals que estàn sonant.

Obriu els Qr, escolteu les peces musicals que hi ha darrere de cada Qr i completeu l'encreuat que se presenta a continuació amb el títol de cada peça musical.

La comitiva se'l va emportar, acomiadant-se Carla i Belén de Rodney, amb molta gratitud i també amb el compromís de que tots els dies a les 21:00 hores, Pep tornaria a l'acadèmia a dormir i així podien ajustar-li la programació i comprovar si el nivell d'emocions rebudes era el que necessitava tindre per desenvolupar correctament el seu paper de president infantil.

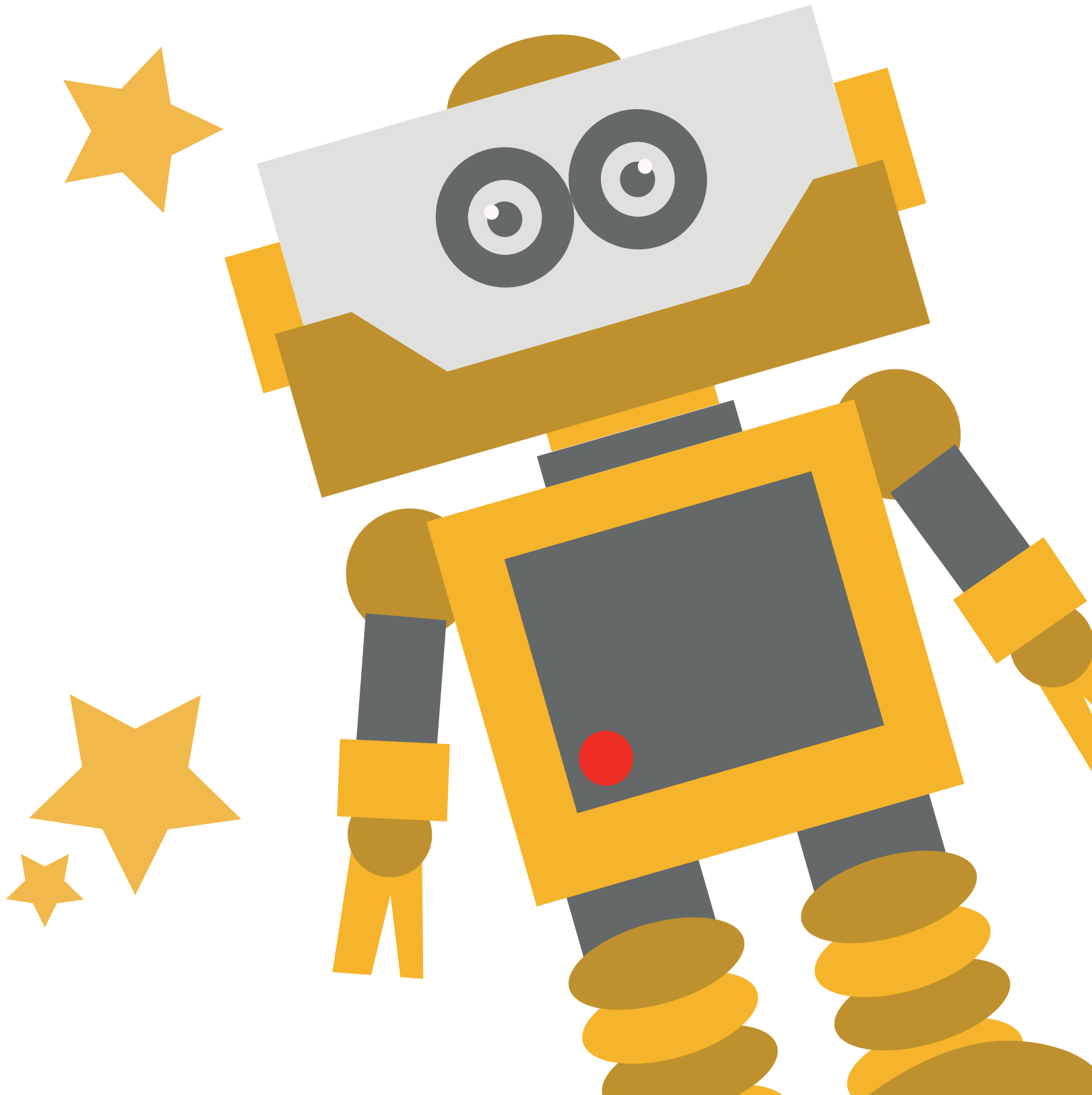
Els dies es vivien amb una gran intensitat, no hi havia ni un minut en el que Pep es trobara sol i tots els xiquets i xiquetes de la comissió s'alternaven per estar amb ell i ensenyar-li els secrets de la meravellosa festa de les falles. Este fet feia que els nivells d'emocions i sentiments del seu sistema estigueren pels núvols i cada nit, quan Rodney realitzava la seua revisió comprova els avanços espectaculars de Pep.

L'últim dissabte del mes de novembre vam realitzar una visita al taller de Rubén Arcos, artista que enguany anava a realitzar la falla infantil, baix el lema "Construint el futur", i en conèixer la història de Pep es va quedar bocabadat, tenint la meravellosa idea de donar-li forma a la seua vida dins de la falla que veuríem plantada al mes de març davant l'Ermita. Eixa nit quan Rodney va controlar els nivells de Pep va descobrir un fet increïble, el cor de metall de Pep estava començant a batejar i adquirint un color vermellós mai vist en un robot.

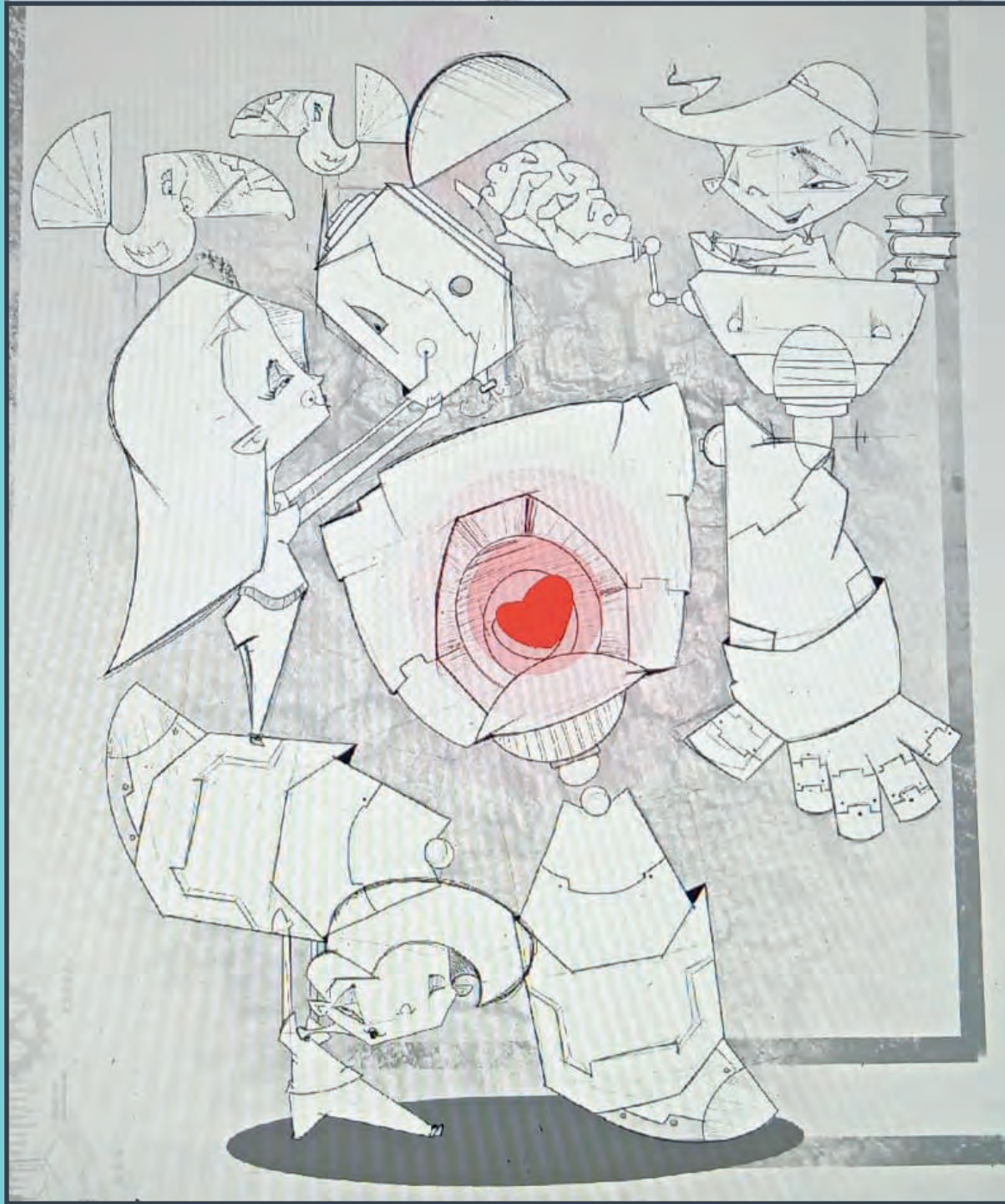
Seguiren passant els dies, i Pep participava i gaudia de nombroses activitats, però el seu cap sols pensava en el més de març. Els seus predecessors, sí, perquè ja hi havien actes que exercia de president infantil li havien contat l'extraordinària experiència de veure una falla plantada, i de com la setmana fallera te pot canviar la vida. Cada dia somiava en que arribarà el màgic 15 de març.

I com a les falles els somnis es fan realitat, i el temps inexcusablement fa el seu paper, eixe dia va arribar. Un sol radiant del mes de març va donar la benvinguda al camió de Rubén amb tot el material per a muntar la falleta. En ella Pep, va veure com un ninot estava fet a imatge i semblança d'ell, i a més era el ninot principal que anava a presidir la falleta.

LEMA: Construïnt el futur

Enguany el menut cadafal
uneix emocions i ciència,
que són ingredients essencials
junt amb el seny i la coherència
per trobar el món ideal.

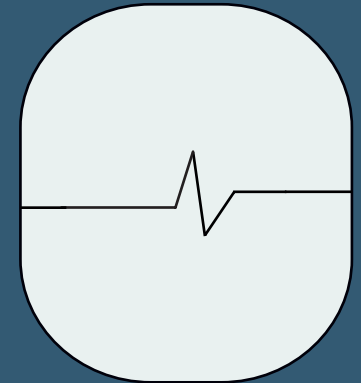
Anem a mirar endavant,
perquè els anys passen volant,
construint un gran futur
on menuts, joves i grans
trenquen qualsevol mur.

La vida ens ha regalat
la meravellosa oportunitat
de ser els humils constructors
impregnant la societat
d'optimisme, goig i valors.

Com sabem que no és senzill,
i si una gran responsabilitat,
espantarem tots els perills
mostrant amb un gran espill
com s'abasta la felicitat.

Per fer este món més feliç
volem escoltar-vos a tots,
signar un cert compromís
per ensenyar-los als robots
quin és el nostre desig.

Perquè no podem oblidar
que esta vital construcció
està oberta i sense tancar
i tots tenim que aportar
la nostra millor contribució.

ESCENA CENTRAL

Omplim al robot de vida regalant-li una ànima divertida.

L'eix central del monument és un robot inacabat perquè està ben demostrat que no té emocions ni sentiments.

És guapo, llest i intel·ligent però necessita ser programat amb els valors de l'amistat per donar afecte a la gent.

Té un somriure il·lusionat davant d'este nou repte perquè veu l'oportunitat de la mà del voler i l'afecte de poder ser humanitzat i ser un humà perfecte.

ESCENA PRIMERA

Al robot se li ensenya la importància del treball, l'esforç i la constància.

Després d'hores d'intens treball arriba a sa casa molt descansat perquè no oblidem el detall que és una màquina sense pietat.

Per contra trobem al seu costat un xiquet a punt del desmai que amb molt d'esforç i al tall al tall li arregla el peu..., que està desmuntat.

Content, radiant, satisfet, el menut no cap dins d'ell i li mostra que deixant-se la pell per fer un treball ben fet és el millor secret per arribar feliç a vell.

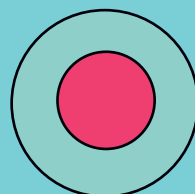
ESCENA SEGONA

Una pintora al robot li diu que cal ser molt més creatiu.

Dissenyat per a ser automàtic, de color gris, quadriculat, que el fa semblar antipàtic quan passes pel seu costat.

Una xiqueta li ha regalat un pinzell policromàtic que el plena de creativitat i el fa un robot molt simpàtic.

De sobte veiem a Torrent al rei de la imaginació, jovial, graciós, ocurrent, regalant jocs i diversió i enamorant a la gent al so d'una alegre cançó.

ESCENA TERCERA

La intel·ligència que té és colossal,
però poc o gens, emocional.

D'un coeficient intel·lectual
estratosfèric, impressionant,
però tremola trobar-se davant
d'una relació més personal.

La xiqueta atenta i servicial
de tot cor li està ensenyant
a tindre un cervell més social
que l'acaba humanitzant.

El robot feliç ja es riu,
però trist, també plora,
és carinyós, cortès, afectiu,
i molt prompte s'enamora
de l'encant i atractiu
que té la seua cuidadora.

ESCENA QUARTA

Wall-e li tira una maneta
per tindre net tot el planeta.

És cert que li ha costat
uns quants dies d'aprenentatge
però ara és un abanderat
de fer ús del reciclatge.

Poalets amb un clar missatge
de tirar el fem per separat
fent un conscient filtratge
de les restes que hem generat.

El plàstic el tirem en el groc,
al blau deixarem el paper,
del vidre què fem, que no és poc,
el verd l'omplirem sencer,
i el marró tanca este joc
d'un orgànic malfaener.

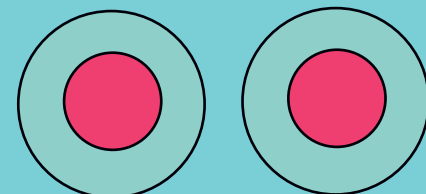
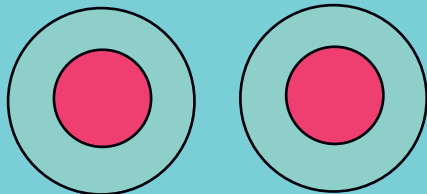
ESCENA CINQUENA

Aprèn molt prompte el prototip
les bondats del treball en equip.

Després d'escoltar la lliçó
el robot satisfet es riu
sabedor que el treball col·lectiu
és la major de les benediccions.

Es vanagloria, gentil i altiu
de formar un equip campió
que té el seu major actiu
en la confiança i en la unió.

Junts construirem un futur
d'esperança i optimisme,
si soterrem l'egoisme
i els capritxos més impurs
que trenquen els conjurs
enaltint l'individualisme.

ESCENA SISENA

**La tortuga demana prudència
cal anar a espai amb la ciència.**

Ens conta que és la primera
que vol evolucionar
i així tornar a guanyar
aquella famosa carrera.

Amb molt de seny considera
que a l'hora d'inventar
anem amb cura i cautela
si no ens volem desencantar.

Perquè al camp de la investigació
tots sabem, que tot no val,
que hi ha que tindre precaució
i fer un ús racional
no siga que l'ambició
ens porte pel camí del mal.

ESCENA SETENA

**El secret de la millor convivència
és el respecte i la coherència.**

A pesar de tant de progrés
el robot segueix sent diferent
però ell es troba com un més
gaudint d'un poble com Torrent.

Està feliç, radiant i content
perquè el volen tal com és,
ell no te queixa de res
i sí paraules d'agraïment.

Gran exemple és per a la infància
respectar la diversitats
la comprensió i la amistat,
esborrant la vil distància
entre estar o no acceptat.

ESCENA FINAL

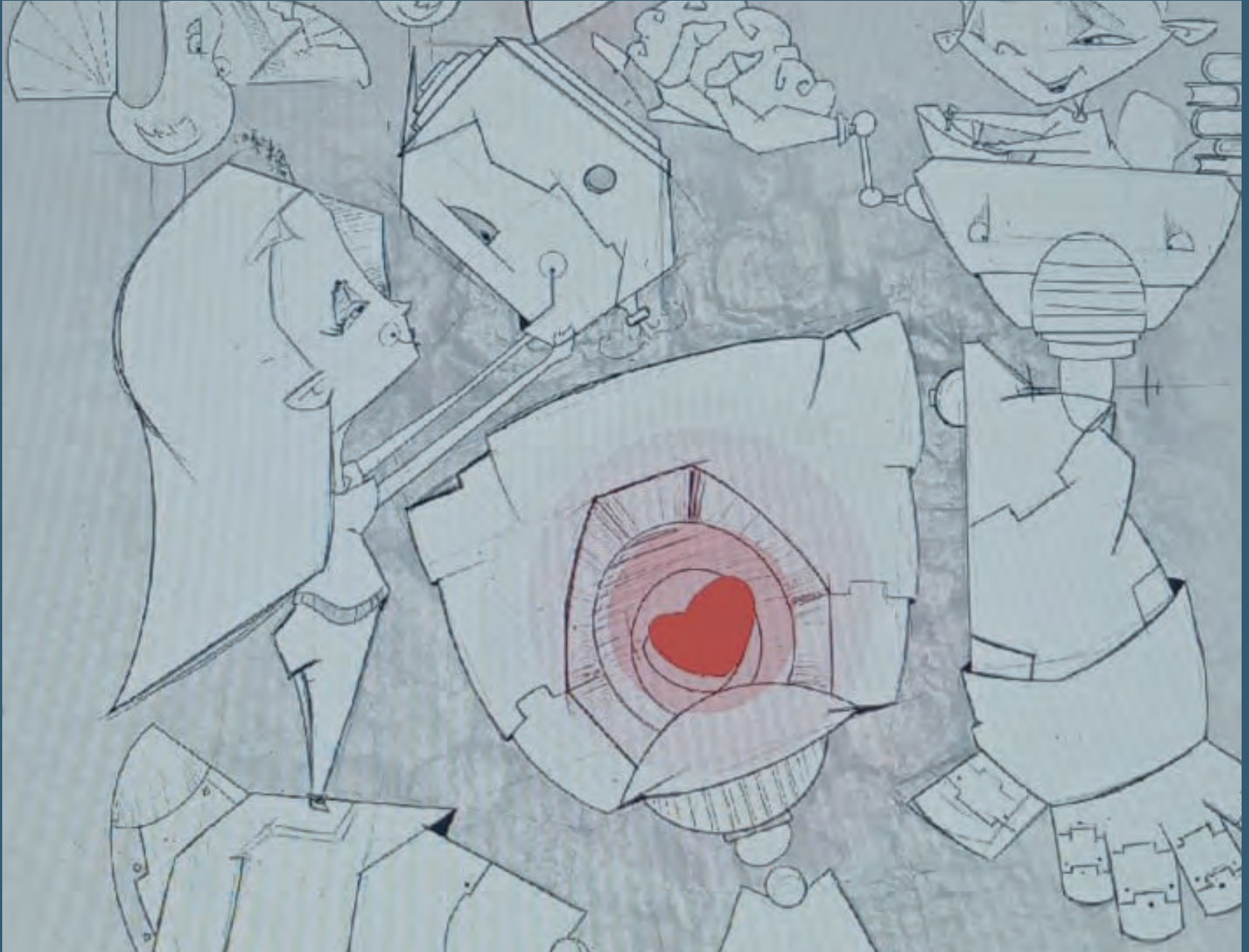
**El cor del robot s'il·lumina
amb llum candent i divina.**

Les emocions i sentiments
han donat vida al robot
i el seu cor roig fluorescent
és un orgull per a tots.

Amb un senzill acomiadament
aquest simpàtic ninot
convida tota la gent
a fer-se amb ell un tik-tok!!!

Ja sabeu, esteu convidats,
per a veure el futur ideal
que els menuts ens han dissenyat
amb el seu toc tan especial
i a març estarà plantat
a la falla Ramón y Cajal.

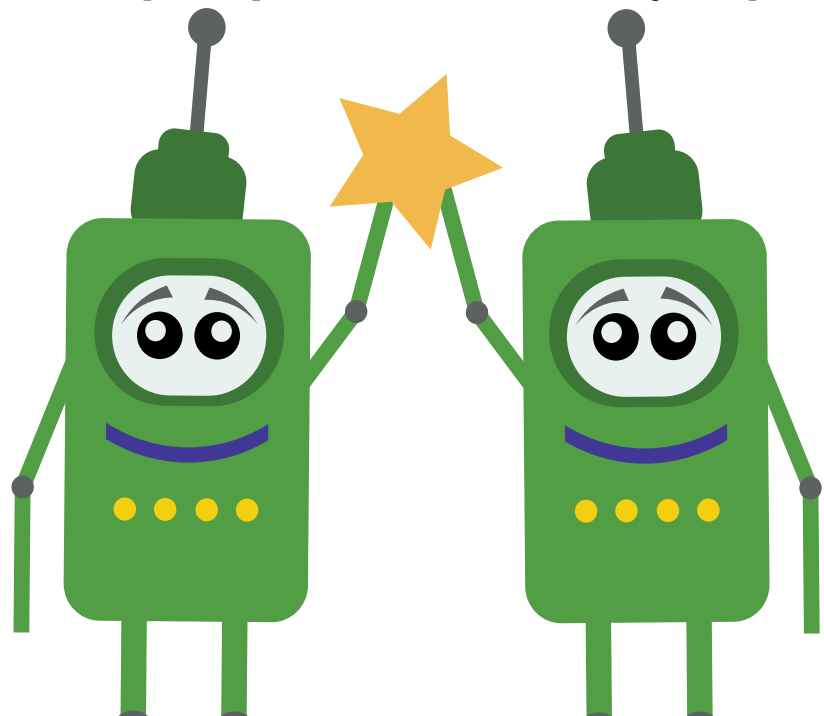
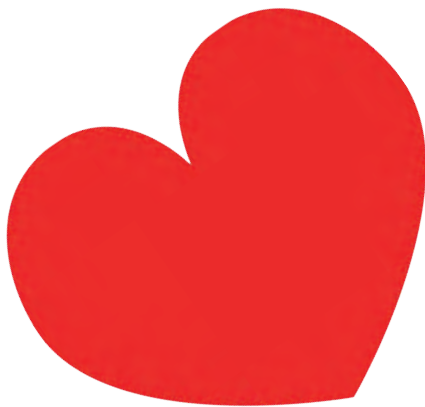

Després que Rubén la deixaria impecablement plantada, Rodney va apropar-se a contemplar-la junt a un emocionat Pep, descobrint que en ella es trobava el veritable futur del món. En ella va trobar l'element essencial pel què portava anys lluitant, la conjunció perfecta per fer del futur un món millor on la felicitat siga perpetua per a tots. Ell controlava la part tecnològica, però no la part afectiva i emotiva que necessitaven les seues creacions, i de la falleta brollaven els sentiments i les emocions que la societat del futur necessitava per a seguir avançant. Cada escena que veia era una llum d'esperança cap al futur i a la fi havia trobat el que feia molts anys portava buscant: el cor que faltava als seus robots.

En acabar de contemplar la falleta, deixant a Pep amb els seus amics, Rodney va anar corrent al seu laboratori de l'acadèmia introduint en l'ordinador totes les dades vistes que el seu cervell no deixava de processar.

Per la seua part en Pep tot era felicitat, el que li havien contat de la setmana fallera era poc, descobrint nous actes, noves activitats, noves amistats i noves sensacions, com els bunyols amb xocolata que l'havien encisat. Però el temps seguia volant i quasi sense adonar-se, va arribar el 19 de març. A Pep li havien contat alguna cosa de la cremà, encara que tots sabem que és un ritu que no es pot descriure, sinó que hi ha que viure'l, i Pep no es podia imaginar que aquell fet anava a marcar la seua vida per a sempre.

Apropant-se la nit veia els seus amics i amigues molt inquiets, i a Carla, un poc més seriosa de l'habitual, però no pensava que anava a ocórrer res diferent del viscut cada nit, sopar, festa i diversió. De sobte, va disparar un primer avís, una primera carcassa que el va esglaiar. Ell esglaiant-se? Es va preguntar. Ell que era immutable, que havia gaudit de despertades i mascletades com si res, i ara s'esglaiava. Va sentir por i s'apropà a Carla a agafar-li la mà i al moment tot el seu cos es va eriçar amb els pels de punta i un estrany sentiment va recórrer per dins d'ell. No sabia el que li estava passant, però les seues mans no estaven gelades pel metall, desprenien una calidesa que li resultava desconeguda.

Preocupat per este canvi radical al seu cos, no s'havia adonat que la falleta ja estava en flames, cadascuna de les escenes que representaven el que ell havia viscut passaven a formar part de la història de la falla, encara que el seu doble, el ninot principal, seguia aguantant al centre de la falla. El foc continuava fent la seua feina, i poc a poc començà a emportar-se'l i a convertir-lo en cendra, al temps que per la galta de Pep començaven a brollar unes llàgrimes que l'humanitzaven per a sempre.

Aprofitant el moment culminant de la cremà on tots rodejaven a Carla, desconcertat i preocupat va fugir corrent, endinsant-te pels foscos carrerons de darrere de la falla. I amb eixa obscuritat va començar a sentir por, s'havia perdut, no s'havia on estava i estava molt esglaiat. De sobte els focs d'artifici de la cremà d'una falla veïna van il·luminar el carrer mostrant-li el camí de tornar a casa. I a la seua porta estava Rodney esperant-lo, fonent-se els dos en una entranyable abraçada. Rodney sabia el que anava a ocórrer, era sabedor que el nivell d'emocions i sentiments havien arribat al límit màxim i necessari que es necessitava per fer la fusió, i entenia perfectament com es podia sentir Pep, perquè a partir d'aquell moment deixava de ser robot per convertir-se en un xiquet.

Pep seguia sense entendre res, un conjunt de sentiments agredolços corrien per dins d'ell, però veient els ulls d'emoció i felicitat de Rodney es va tranquil·litzar. Hem trobat la pedra filosofal que anaven buscant, i no sols per a convertir els robots en humans, sinó per a que els humans siguen més feliços. Si aconseguirem traslladar els valors que es viuen a les falles a la realitat del dia a dia, s'acabarien totes les guerres, tots els problemes, totes les preocupacions. Estem davant d'uns valors que hi ha que exportar i donar més a conèixer i a partir d'este moment, aquesta va ser la teua missió per ajudar a construir un futur millor. Des de la seua infantesa i ignorància Pep continuava sense entendre res, però confiava en el saber del seu creador i estava disposat a fer-li cas en tot el que li proposara. Un bes de bona nit de Rodney, va substituir la recàrrega de la bateria de totes les nits, que va passar a millor vida.

Com qualsevol xiquet després d'haver viscut una intensa setmana fallera, Pep va despertar-se passat el migdia del vint de març. Eixe seria el dia del seu aniversari en el món dels humans, i com a regal, junt a l'acadèmia de robòtica "Matrix: The Future Robots", Rodney va obrir un altre negoci del què estaria encarregat Pep: LES FALLES: TALLER D'EMOCIONS I SENTIMENTS, amb el que ensenyar al món els valors arrelats a la festa de les falles.

La festa d'inauguració va ser tot un èxit, i en ella Rodney va nombrar a tots els xiquets i xiquetes de la falla Ramón y Cajal ambaixadors i ambaixadores del seu taller en agraïment de tot el que li havien ensenyat i amb el compromís de seguir difonent els valors de la festa de les falles, "Construint un futur", on regne la pau i la felicitat.

